

கண்ணோட்டம்

KANNODDAM

கண்ணோட்டம்

வளியீடு :- 77

நவம்பர் 2016

விலை ரூபா :- 10.00

அரசே! பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை நீக்கு! மாகாண ஆட்சிகளுக்கு பொலிஸ் அதிகாரத்தை வழங்கு!!

இரண்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் யாழ் குளப்பிட்டி சந்தியில் நள்ளிரவில் பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள். இச் சம்பவம் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் சூரியன் மறைந்ததன் பின்னர் வீதிகளில் பாதுகாப்பாக நடமாட முடியாதா என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறது.

யுத்தகாலத்தில் இருந்த ஆபத்தான, கோரமான, பட்டமான நிலைகளிலிருந்து பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இருந்தாலும், யுத்தம் முடிவடைந்து 7 ஆண்டுகள் ஆன போதிலும், அச்சமற்ற வாழ்க்கை இன்ன

மும் உறுதி செய்யப்படவில்லை. மழை முடிந்தாலும் தாவானம் தொடர்கிறது என்பது போல போர் முடிந்த போதிலும், கொலைகள், கடத்தல்கள், காணாமற் போகின்றமை, அரசியற் கைதிகள், அத்துமீறிய பொலிஸ் கைதுகள், சித்திர வதைகள் என்பன இன்னமும் தொடரவே செய்கின்றன.

இவை பிரதானமாக வடக்கு - கிழக்கில் மற்றும் மலையகத்தில் 1970 களிலும், 1980 களின் முற்பகுதியிலும் இருந்த நிலைமைகளை நினைவு படுத்துகின்றன.

(தொடர்ச்சி 9 ம் பக்கம்)

அமரர் தோழர் பத்மநாபா பிறந்த தினம்

19 நவம்பர் 1951

1983 ஆம் ஆண்டு பெர்வரி மாதத்துக் காலைப் பொழுதொன்றில் புன்முறுவல் பூத்த முகமாய் தமிழ் வாலிபன் ஒருவன் என் வாசலுக்கு வந்தான். ஈழ மாணவர் பொது மன்றத்தின் 'ரஞ்சன்' என தன்னை அறிமுகப்படுத்தினான்.

மிகவும் நெருங்கிய நண்பனைப் போலவும், நன்கு பழக்கமானவன் போலவும் என்னுடன் இலங்கையின் பொதுவான அரசியலைப்பற்றி பேசத் தலைப்பட்டான். இல்லை நான் பேசுவதைக் கேட்க விரும்பினான். அவன் கொழும்பு வந்தது தென்னிலங்கை சமதர்ம, முற்போக்கு அரசியல் கட்சிகளினதும் குழுக்களினதும் தலைவர்களுடனும் முற்போக்கு புத்தஜீவிகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்வதற்கே என தன் நோக்கத்தைக் கூறினான்.

இது தான் நான் முதன் முதலில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் செயலாளர் நாயகமான தோழர் பத்மநாபாவை சந்தித்த பொழுதுகளின் சாராம்சம் ஆகும்.

1983 ஆம் ஆண்டிலே நிகழ்ந்த இனக்கலவரம் வரை, தென்னிலங்கையிலும் மலையகத்திலும் சுதந்திரமாக உலவி வந்த தோழர் பத்மநாபா, அறிமுகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கள புத்தி ஜீவிகளுள் கலாநிதி நியூட்டன் குணசிங்க இவரை மிக நெருக்கமாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்.

சமதர்மத்திற்காக போராட வேண்டிய தேவையை தமிழ் இளைஞர்களுக்கு உணர்த்திய தோழர்

(தொடர்ச்சி 7 ஆம் பக்கம்)

கிழக்கு மாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எம்.எஸ். உதுமா லெப்பை

இறைக்காமம் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட மாணிக்கமடு மாயக்கல்லிமலையில் அக்டோபர் 29ம் திகதி புத்தர் சிலை வைக்கப்பட்ட விவகாரம் தீவிர சர்ச்சைக்குரிய விடயம்

அம்பாறை மாவட்டத்தில் மூவின மக்கள் வாழுகிறார்கள் உண்மையிலே பெளத்த மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசத்திலே விகாரை அமைப்பதற்கு நாங்கள் எதிரானவர்கள் அல்ல அதுமாத் திரமல்ல கிழக்கு மாகாணத்திலே அவரவர் மதங்

களை சுதந்திரமாக பின்பற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவர்கள். ஆனால் ஒரு பெளத்தரும் இல்லாத ஒரு குழுவில் இவ்வாறானதொரு நடவடிக்கை இந்த மாவட்டத்தில் இனத் துவேசத்தை வளர்க்கும் என்று அரசாங்க அதிபரோடு தொடர்புகொண்டு கூறினேன். இது தொடர்பாக பேசுவதற்கு விசேட கூட்டம் ஒன்றை 2ம் திகதி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் கௌரவ பாராளு

(தொடர்ச்சி 6 ஆம் பக்கம்)

யாழ் மாநகரசபை : தற்காலிக ஊழியர்களின் நியாயமான கோரிக்கை

(யாழ் மாநகரசபை ஊழியர்களின் கோரிக்கைக்கு தமிழர் சமூக ஐனநாயக கட்சி ஆதரவு)

யாழ் மாநகரசபையில் 2009 இற்கு பின்னான காலப்பகுதியில் தற்காலிக சுகாதார ஊழியர்களாக பணிபுரியும் 127 பேருக்கும் வேலைப்பகுதியில் பணிபுரியும் 70 பேருக்கும் நிரந்தர நியமனம் வழங்குவதில் யாழ் மாநகரசபை வடக்கு மாகாண சபை என்பன கையாலாகாதனவாக இருப்பது வேதனையையும் விசனத்தையும் ஏற்படுத்துவதாகும்

5 வருடங்களுக்கு மேல் மிகக் கடினமான, சிரமமான, அத்தியாவசியமான பணிகளை ஆற்றியவர்களை நிரந்தர நியமனம் செய்ய

முடியாவிட்டால் வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியும்.

யாழ் நகரம் சனத்திரள் கூடிய இடம். பெருமளவிலான மக்கள்வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே வினைத்திறனுடனான சுகாதார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இரவு பகலென சுகாதாரப் பணிகள் இடம்பெற வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

கடந்த 9 நாட்களாக சுமார் 800 க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள், இவர்களின் குடும்பங்கள் எத்தகைய கஸ்டத்தை அனுபவிக்கும் என்பது யாரும் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. போதையுடும் பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்தும் தமிழ் அரசியல் அதிகார வர்க்கத்திற்கு மக்களின் ஜீவாதார நலன் சார்ந்த பிரச்சனைகள் ஆர்வமூட்டுவதில்லை.

இந்த தற்காலிக தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படுவது யாழ் நகரத்தில் வாழும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களினது நலன் சார்ந்தது. 5 வருடங்களுக்கு மேல் தற்காலிக ஊழியர்களாகப் பணி

புரியும் இவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாதது அடிப்படை மனித உரிமை மீறலுமாகும்.

அவர்கள் 9 நாட்கள் தொடர்ந்து போராடுகிறார்கள் தமிழரின் தேசிய நலன் என்று சொல்பவர்கள் எதுவுமே நடக்காதது போல் இருந்து கொள்ள முனைகிறார்கள். இந்த அலட்சியம் சமூக அநீதியாகும். இவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கான பொறுப்பு மாகாண சபைக்கு உண்டு. இனிமேலும் தாமதிக்காமல் இவ்வூழியர்களை நிரந்தரமாக நியமிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மாகாண சபை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர் சமூக ஐனநாயகக் கட்சி (S.D.P.T)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடதாசிப் புலி ?

இங்கு மனித குல விரோத நிலைப்பாடு கொண்ட ஒரு கெடு பிடியான ஆனால் உலகத்தின் தலைவிதி எவ்வாறு மாறப் போகிறது? யாருமே எதிர்பார்க்கவில்லை அவர் அமெரிக்க அரியணையில் ஏறுவார் என்று.

ட்ரம் இனவாதம்- நிறவாதம் -பெண்களை இழிவு செய்தல்- புவி வெப்பமாதல் பற்றிய எந்த பிரக்ஞையுமற்ற- சாதாரண அமெரிக்க பிரசைகளுக்கான சமூக பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை அலட்சியம் செய்யும்- அமெரிக்காவில் வதியும் 12 லட்சம் மெக்சிக்கோகாரர்களுக்கு எதிரான அவர்களின் பிழைப்பில் மண் அள்ளிப்போடும் பேர்வழியாக குடியேற்றக்காரர்களுக்கு எதிரான எல்லையில் மதில்சுவர் எழுப்பி தடைபோடும் குறுகிய உணர்வு கொண்ட- அணுவாயுதத்தை அலட்சியமாக பிரயோகிக்கக் கூடிய அபாயகரமான- உலக முஸ்லீம் மக்களுக்கு விரோதமான, அமெரிக்க மூலதனம் வெளிச் செல்வதை அல்லது அமெரிக்கர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் செல்வதை விரும்பாத அமெரிக்காவின் அண்மையிலும் வீடு மனை விற்பனையில் பணம் பண்ணும் கோடிஸ்வர வியாபாரி. அமெரிக்க வெள்ளையர் மையவாதி.

எமது நாட்டு உதாரணத்தில் இனவாத -சமூக மேலாதிக்க திமிர் கொண்ட- பெண்களின் முன்னேற்றத்தை விரும்பாத- வக்கிர புத்தி கொண்ட -மதம் கொண்டலையும் -எமது கலா சாரம் பாழாய்ப்போய்க் கொண்டிருக்கிறது என அங்கலாய்க்கும் -சூழல் நாசமடைவதைப்பற்றி பிரக்ஞையே அற்ற தனது கல்லா நிரம்பினால் சரி என்ற சுய நல பிசாசுப் பேர்வழிகளுக்கு ஒப்பிடலாம்

அமெரிக்கர்கள் இப்படியான ஒருவரைத்தான் மிகத் தெளிவாக தமது நாட்டின் அதிபராக தெரிவு செய்துள்ளார்கள். அமெரிக்க பொது விழுமியங்கள் பற்றிய கேள்வி எழுகிறது. வியட்னாமில் இருந்து அமெரிக்க படைகளை வெளியேறக் கோரி ஆர்பாட்டம் நடத்தியவர்கள் நாட்டின் சனத்தொகையில் 12 வீதமேயான சமூகப் பிரிவிலிருந்து ஒருவரை ஜனாதிபதியாக்கியவர்கள் லிங்கனையும் மாட்டின் லாதரையும் தமது பாரம்பரியத்தில் கொண்ட அமெரிக்கர்கள் இந்தத் தெரிவைச் செய்துள்ளார்கள்.

மரபாந்த அரசியல் அதிகாரத்தின் மீதான வெறுப்பு விபரீதமான தெரிவுக்கு வழிவகுத்துள்ளது. அமெரிக்க இந்த தேர்தலின் பின் இரு தேச மனநிலையில் ஆழமாக பிளவுண்டு கிடக்கிறது. ஏகாதிபத்தியம் உலக பொருளாதார நெருக்கடிகள் ஏற்படும் போது இத்தகைய அழுகிய வடிவத்தை எடுக்கும்

1930 களின் முற்பகுதியில் ஆரம்பித்து 1945 வரை ஏகாதிபத்திய அழுகிய வடிவமான ஜேர்மன் தேசியம் பாசிசமாக கோடிக்கணக்கான மக்களின் உயிர்களை காவு கொண்டது. இந்த இரண்டாம் உலகமகாயுத்த சரித்திரம் ஐரோப்பிய வட அமெரிக்க சிறார்களின் பாடப்புத்தகங்களில் இடம் பெறுகிறது. எனினும் லிங்கனை ஒபாமாவை அதிபராக்கியவர்கள் இப்போது ட்ரம்மை ஜனாதிபதி ஆக்கி இருக்கிறார்கள்.

ட்ரம் எமது ஜனாதிபதி அல்ல, என்று நாளும் பொழுதும் ஆர்பாட்டங்கள் நடக்கின்றன. சுதந்திர எண்ணங் கொண்டவர்கள் சும்மா இருக்கப் போவதில்லை. ஒரு கலவர பூமியாகத்தான் இருக்கப்போகிறது.

சோவியத் யூனியனைச் சிதைத்து லெனின் சிலையைத் தகர்த்து யெல்ட்சின் என்ற போக்கிரியைத் தலைவராக்கி மகிழ்ந்தவர்களின் பாரம்பரியத்தில் இப்போது ட்ரம் அமெரிக்க அதிபர் ஆகியிருக்கிறார்.

ஆனால், இதில் உலகமக்களுக்கு நன்மையும் இருக்கிறது. இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்தின் பின்னர் அமெரிக்கா உலகளாவிய அளவில் செலுத்திய மேலாதிக்கம் சரிந்து விழுவதற்கான சாத்தியங்களும் உண்டு.

ட்ரம்மின் வெற்றியை அடுத்து மனித குல பொது அறங்களுக்கெதிரான ஐக்கிய இராச்சிய சுதந்திரகட்சி, பிரான்சின் மரியா லிபென் இலங்கையின் தேசிய சுதந்திரமுன்னணியைச் சேர்ந்த அமரதாச வரை உற்சாகம் அடைந்துள்ளனர்.

உலகின்மீதான ஏக அதிகாரம் ஒன்றின் சரிவு மானிட அறத்தைப் பேணும் புதிய சமூக பொருளாதார வல்லமைகள் மேலெழ உதவலாம்.

மாவோவின் பிரபலமான வார்த்தைப்பிரயோகம் - அது கடதாசிப்புலி .

அரசியற் திட்டம்

2016 ஏப்ரல் 2 ஆம் திகதி நடைபெற்ற கட்சிக் காங்கிரஸினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(தொடராக பிரசுரிக்கப்பட்டு வரும் கட்சி அரசியற் திட்டத்தின் 2 ஆம் பாகம்)

1. கூட்டாட்சிக் குடியரசை நோக்கி

இலங்கையின் அனைத்து இனமக்களும் உண்மையான சுதந்திரங்களுடனும், சமத்துவமாகவும், பரஸ்பர நம்பிக்கைகள் கொண்ட சகோதரத்துவ உணர்வுகளுடனும், சமாதானமாகவும் செழிப்பான வாழ்க்கையை நோக்கி ஒன்றுபட்டு முன்னேறுவதற்கு உரிய வகையில் இந்த நாட்டில் ஒரு நிரந்தரமான உறுதியான அரசியற் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். அதற்கு இலங்கையின் அரசாட்சி அமைப்பு ஒரு கூட்டாட்சிக் குடியரசை நோக்கி பரிணாம மடைய வேண்டும். அதன் மூலமே இலங்கையின் அனைத்து இன சமூகங்களும் இணைந்து தத்தமது தனித்துவங்களோடும் மானுட மகத்துவங்களோடும் கௌரவமாக வாழுகின்ற அரசியற் பொருளாதார ஒன்றியமாக மாறுவதை நோக்கி முன்னேறும்.

2. அங்கீகாரம், சமத்துவம், சமநீதி

இலங்கையில் உண்மையான தேசிய நல்லிணக்கம் மற்றும் தேசிய இனங்களுக்கிடையில் சமாதானமான சகவாழ்வு ஏற்பட வேண்டுமாயின் இந்த நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மையான தேசிய இனங்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு அரசியல் பொருளாதார தளங்களையும், அடையாளங்களையும், தனித்துவமான அடிப் படைகளையும் கொண்டுள்ளன என்பது அரசியல் யாப்பு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். அவர்கள் மத்தியில் தமக்கான அடிப்படைச் சுதந்திரங்களுக்கான உரிமைகளும், பொருளாதார ரீதியான சந்தர்ப்பங்களும் சமத்துவமாக வழங்கப்படுகின்றன எனவும் தாங்கள் இன வேறுபாடில்லாமல் சமமாகவும், கௌரவ மாகவும், கண்ணியமாகவும் இந்த நாட்டின் கட்டமைப்பில் நடத் தப்படுகிறார்கள் எனவும் மனப்பூர்வமாக உணரும் நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்குரிய வகையில் முற்போக்கான தொரு தேசிய அரசியற் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு இலங்கை யில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மத்திய ஆட்சியமைப்பிலும், அவரவரது பாரம்பரிய பிரதேசங் களில் உள்ள மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி அரசமைப்பு களிலும் இலங்கையில் வாழும் சிறுபான்மையான தேசிய இன சமூகங்களுக்கு சமநீதியின் அடிப்படையில் நியாயமான அரசியல் மற்றும் நிர்வாக பிரதிநிதித்துவங்களும், கல்விக்கான வாய்ப்புகளும், பொருளாதார சமூக கட்டமைப்புகளில் உரிய பங்குகளும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இவற்றின் மூலமே ஒவ்வொரு தேசிய இனங்களும் முன்னேற்றங்களை நோக்கி வளர்வதற்கும், அனைத்து இன மக்களும் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமாதானம் என்பவற்றை அனுபவிப்பதற்குமான நிலைமைகளை உறுதிப்படுத்த முடியும். இவற்றின் மூலமே இலங்கை உண்மையிலேயே ஐக்கியப்பட்ட ஒரு தேசமாகக் கட்டியெழுப்பப்படுவதற்கு அவசியமான வெற்றிகளை அடைய முடியும்.

இலங்கையின் முற்போக்கான ஜனநாயக அரசியல் சமூக சக்தி கள் அனைத்தும் இவற்றை மனதிற்கொண்டு, இந்த நாட்டு மக்களைப் பிளவுபடுத்தி லாபம் தேட முற்படுகின்ற பேரினவாத, குறுகிய தேசியவாத, மதவாத மற்றும் பிரதேசவாத சக்திகளுக்கு எதிராக, உறுதியாக, ஐக்கியப்பட்டு நின்று போராட வேண்டும்.

3. உரிய பிரதிநிதித்துவத்திற்கான தேர்தல் முறை

பல்தேசிய இனங்கள் வாழுகின்ற இந்த நாட்டின் பாராளு மன்றம், மாகாண சபை அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகள் ஆகிய அனைத்து அரசியல் அதிகார அமைப்புக் களிலும், அனைத்து சிறுபான்மையான தேசிய இனங்களுக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். அத்துடன் சிறுபான்மைத் தேசிய இன மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் அவர்கள் மாகாண சபைகளிலும் உள்ளூராட்சி சபைகளிலும் ஆட்சி அதிகாரம் செய்பவர்களாகவும் அமைய வேண்டும். இவற்றை உறுதி செய்யும் வகையாகத் தேர்தல் முறைமையில் ஏற்பாடுகள் இருப்பதை இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

4. சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு அதிகார வேறாக்கம்

இந்த நாடு பல தேசிய இனங்களைக் கொண்டதாக இருந் தாலும், எதிர்காலத்தில், பரந்துபட்ட மக்களின் உண்மையான சமூக ஜனநாயகம் நிலை கொண்டதொரு செழிப்பான ஒரே தேசமாக கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். எமது தேசம் எனும் உணர்வு அனைத்து இன மக்கள் மத்தியிலும் ஏற்படும் வகையாக ஐக்கிய இலங்கை கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்பதே இக் கட்சியின் அபிলাஷையாகும். அதற்கு இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமாக நிலைத்து நிற்கக்கூடிய, உறுதியான தொரு தீர்வு காணப்படுவதோடு, இலங்கையின் நீதித்துறை, சட்டவாக்க அமைப்புகள், மற்றும் நிறைவேற்றநிகார நிறுவனங்கள் அவ்வவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதில் உண்மையான சுயாதீனமுடைய வையாகவும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகளுக்கிடையில் முறையான பொருத்தப்பாடுகள் கொண்டவையாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

தேடிக்கோ! நண்பர்கோ! உட்காக்கோ!

**அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், ஆலோசனைகளையும் ,
ஆக்கங்களையும் வரவேற்கிறோம்.**

தொடர்புகளுக்கு :-

தொலைபேசி: 294 A, கண்டிவிதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 021 222 2022

1000 ரூபா கூலி கேட்ட தேயிலைத் தொழிலாளர் போராட்டத்தை தலைவர்களும் முதலாளிகளும் 50 ரூபாவோடு முடித்தார்கள்

கடந்த செப்டம்பர் 27 தொடக்கம் அக்டோபர் மாதத்தின் இரண்டாவது வாரம் வரை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வுக்காக நடத்திய போராட்டம் இலங்கையின் அண்மைக்கால வரலாற்றில் ஓர் அரசியல் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். போராடிய தொழிலாளர்கள் தமது கோரிக்கையை வென்ற வகையில் அல்ல. மாறாக, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் அனைவரும் 11 நாட்களுக்கு மேலாக விடாது போராடியும், அவர்களுக்கு ஆதரவாக நாடு முழுவதிலும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தும் கூட மீண்டும் ஒரு தடவை அரசியற் தலைவர்களும் தோட்ட முதலாளிகளும் கூட்டுச் சேர்ந்து தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

அரசியல் கட்சிகள் தொழிற்சங்கங்கள் வழங்கிய தேர்தல் வாக்குறுதி

வழமையான ஏற்பாடுகளின்படி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நாட்கூலியாக வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த 620 ரூபாவானது, கடந்த ஆண்டு அதாவது 2015ம் ஆண்டு மார்ச் மாதமே உயர்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், தேர்தல் வெற்றிகளைக் குறியாகக் கொண்ட அரசியற் கட்சிகளும் அவர்களின் தொழிற்சங்கங்களும் பாராளுமன்றத் தேர்தலை இலக்காகக் கொண்டிருந்ததனால் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வுக்கான செயற்பாடுகளைப் பின்போட்டார்கள். ஆனால் தேர்தல் மேடைகளில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1000 ரூபா நாட்கூலியாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்னெடுத்தார்கள். 1000 ரூபாவாக நாட்கூலி உயர்த்தப்படும் என்ற வாக்குறுதியை வழங்கியவர்களே இப்போது ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ளனர். ஆனால், அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று ஓர் ஆண்டு முடிவடைந்தும் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆட்சியாளர்களாலோ அல்லது அவர்களோடு இப்போது இணைந்திருக்கும் மலையக அரசியற் தலைவர்களாலோ அல்லது இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸாலோ தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1000 ரூபா நாட்கூலியைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியவில்லை.

ஆனாலும், அரசாங்கத்தாலோ அல்லது தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாலோ அவர்கள் மேடைகளில் வழங்கிய வாக்குறுதியை முடி மறைத்து புதைத்து விட முடியவில்லை. புதிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டு ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை முன்னணிக்கு வந்தது. தேயிலைத் தோட்டக் கம்பனிகளின் தொழிலாளர்கள் ஆரம்பத்தில் அடையாள வேலை நிறுத்த போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால், தேயிலைத் தோட்ட கம்பனிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற மறுத்து விட்டன. மாறாக, தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் உற்பத்தித் திறனின் அடிப்படையில் மட்டுமே நாட்கூலியை அதிகரிப்பதற்கு தயாரான அறிவித்தன. அதாவது ஒரு கிலோ கொழுந்து பறிப்புக்கு 40 ரூபா எனும் அடிப்படையில் 25 கிலோவுக்குக் குறையாது பறித்தால் 1000 ரூபா கொடுப்பதற்கு தயாரான அறிவித்தன. அதனை தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதனால் தொழிற் சங்கங்கள் தோட்டக் கம்பனிகளின் பிரேரணைக்கு ஒப்புக் கொள்ள மறுத்து விட்டன.

பெருளாதார வளர்ச்சிக்கேற்ப சம்பள உயர்வில்லை

தோட்டக் கம்பனிகளுடன் பேச்சுவார்த்தையை நடத்திய அரசாங்க அமைச்சர் குறைந்த பட்சம் நாட்கூலியாக 770 ரூபாவை வலியுறுத்தினார். ஆதனை ஏற்காத தொழிலாளர்கள் 1000 ரூபா நாட்கூலி தர வேண்டும் என உறுதியான கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். கடந்த செப்டம்பர் 27ம் திகதி முழுமையான வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் இறங்கினர். வீதிகளில் இறங்கி தொடர்ச்சியான ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக நாடு முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் நடந்தன. கடைசியாக தோட்டக் கம்பனிகள் நாட்கூலியாக 700 ரூபாவை வழங்குவதற்கு முன் வந்தன. 12 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற போராட்டத்தின் பின்னர் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர் சங்கங்கள் தோட்டக் கம்பனிகளுடன் 730 ரூபா நாட்கூலிக்குச் சமரசம் செய்து கொண்டனர்.

இந்த 730 ரூபா கூலி என்பது பல்வேறு நிபந்தனைகளைக் கொண்டதாகும். உண்மையில் பழைய நாட்கூலியான 620க்கு மேல் 50 ரூபா மட்டுமே தொழிலாளர்கள் பெறுவார்கள் என்பதே இது பற்றிய ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இந்த அருந்தலான கூலி உயர்வும் 2015ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையிலான கூலி நிலுவைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். அவற்றைப் பற்றி யாரும் பேசாமலே விட்டு விட்டார்கள். அந்த வகையில் ஒரு தொழிலாளிக்கு ஏற்படும் நஷ்டம் சுமார் 40000 ரூபா. மறு பக்கமாகப் பார்ப்பின், கடந்த ஒரு வருடத்தில் இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் தோட்டக் கம்பனிகள் குறிப்பிட்ட தொகையை லாபமாக அடைந்திருக்கின்றன.

பொதுவாக அரசு உழியர்களுக்கான சம்பள உயர்வு ஆண்டு தோறும் பணவீக்கத்தின் காரணமாக ஏற்படும் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வுக்கு ஏற்ப அதிகரிக்கப்படுவது வழமையாகும். இதைவிட நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப காலத்துக்குக் காலம் அடிப்படையில் சம்பளங்கள் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு உயர்த்தப்படுவதும் வழக்கமாகும். ஆனால் இந்த ஏற்பாடுகள் எதுவும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான நாட்கூலியை அவர்களின் தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் திறனுக்கு ஏற்ப நிர்ணயிப்பதற்கே தோட்டக் கம்பனிகள் தயாராக உள்ளன. அதனால், பணவீக்கத்தால் ஏற்படும் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பாதிப்பதாக உள்ளது. மேலும், நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சிக்கேற்ற வருமானப் பகிர்வு நன்மைகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் இங்கு இல்லை.

தேயிலைத் தோட்டங்களை நம்பி 10 இலட்சம் மலையக மக்கள்

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் ஆய்வுகள் செய்வோர், பேசுவோர் - எழுதுவோர் பெரும்பாலும் அவர்களைப் பற்றிய அநுபந்தங்களை வெளிப்படுத்துபவர்களாகவே உள்ளனர். அவர்களின் முதாதையின் அனுபவித்த இழப்புகள், துன்பங்கள், அவலங்கள் நிறைந்த வரலாறோ அல்லது இலங்கையின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு பங்கை அளித்தார்கள் என்ற வரலாற்றுக் கதைகளோ இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வுக்கு உதவ மாட்டா - அவை அவர்களின் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வழி செய்யமாட்டா.

மலையகத்தின் தேயிலைத் தோட்ட கம்பனிகளின் தொழிலாளர்களாக சுமார் 2 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கின்றனர். எனவே கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் மலையகத்தவர்களின் வாழ்க்கை இந்த தொழிலாளர்களின் உழைப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. இந்த தொழிலாளர்களில் 55 சதவீதமானோர் தேயிலைக் கொழுந்து பறிப்பவர்களாகவும் ஏனையோர் தோட்டங்களில் ஏனைய வேலைகளைச் செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

பராமரிப்பின்றியிருக்கும் செடிகளால் பாதிப்புக்குள்ளாகும் தொழிலாளர்கள்

கொழுந்து பறிக்கும் தொழிலாளர் ஒருவர் சராசரியாக 18 கிலோ கொழுந்தையே பறிக்கின்றனர். கொழுந்து பறிப்பதில் திறமையான தொழிலாளர் ஒருவர் சராசரியாக பறிக்கும் கொழுந்தின் அளவு 22 கிலோவாகும். சாதகமான பருவகாலங்களில் மட்டும் அவ்வாறான திறன் வாய்ந்த ஒரு தொழிலாளியால் 25 கிலோ தொடக்கம் 30 கிலோ வரையில் பறிக்க முடியும். அதேவேளை ஏனைய காலங்களில் 12 கிலோ அல்லது 14 கிலோவுக்கு மேல் பறிக்க முடிவதில்லை. ஒரு தொழிலாளர் அதிக அளவு கொழுந்து பறிக்க வேண்டுமானால், அதற்கான தேயிலை மரங்கள் இளமையானவையாக இருக்க வேண்டும். அவை ஒழுங்கு முறையான பராமரிப்புக்கு உட்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் தேயிலைக் கம்பனிகளின் தோட்டங்களிலுள்ள மரங்கள் பெரும்பாலும் வழுபடக்கூடிய இனம் - பெரும்பாலும் கொண்டு வரப்பட்டவையாக

உள்ளன. மேலும் லாப நோக்கம் மட்டுமே கொண்ட கம்பனிகள் தேயிலை மரங்களை ஒழுங்கு முறையாகப் பராமரிப்பதற்கான செலவுகளை குறைவாகவே மேற்கொள்கின்றன. இதனால் கம்பனிகளின் தேயிலைத் தோட்டங்களிலுள்ள மரங்களின் விளைச்சலும் ஒப்பீட்டுத்தியில் குறைவாகவே உள்ளன. இதனால், தேயிலைக் கொழுந்து பறிப்போரின் உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது. அதன் பாதிப்பால் ஏற்படும் விளைவை அனுபவிப்பவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர்.

இலங்கையில் தேயிலை விளைவிக்கும் மொத்த நில அளவில் சுமார் 40 சதவீத நிலங்களை, அதாவது கிட்டத்தட்ட 2 இலட்சம் ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்ட நிலங்களை 22 தனியார் தேயிலைத் தோட்டக் கம்பனிகள் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதேவேளை, இலங்கையில் உள்ள தேயிலை பயிரிடும் நிலங்களில் சுமார் 60 சதவீதம் அதாவது ஏறத்தாழ 3 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் தேயிலைத் தோட்ட சிறு நில உடைமையாளர்களிடம் உள்ளது. இவ்வாறான சிறு தேயிலைத் தோட்ட உடைமையாளர்களாக சுமார் 4 இலட்சம் பேர் உள்ளனர். அந்த வகையில் சுமார் 20 இலட்சம் பேரின் வாழ்வாதார வருமானத்தில் கணிசமான பங்கு இந்த சிறு தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்தே கிடைக்கிறது. இவ்வாறான சிறு தேயிலைத் தோட்ட உடைமையாளர்கள் அதிக பட்சம் 50 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொண்டிருக்கலாம் என்று சட்டத்தில் கூறப்பட்டாலும், 80 சதவீதமான சிறு தேயிலைத் தோட்ட உடைமையாளர்கள் சராசரியாக அரை ஏக்கருக்கும் சற்றுக் குறைவான தேயிலைத் தோட்டங்களையே கொண்டவர்களாக உள்ளனர்.

60 சதவீதமான தேயிலைத் தோட்ட நிலங்களைக் கொண்ட உடைமையாளர்கள் நாட்டின் மொத்தத் தேயிலை உற்பத்தியில் 70 சதவீதத்துக்கு பங்களிக்கிறார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முழு மலையகத்தினதும் கூலியை நிர்ணயிக்கும் தோட்ட கம்பனிகள்

தேயிலைத் தோட்ட கம்பனிகளின் தோட்டங்களிலோ அல்லது தனியார் தேயிலைத் தோட்டங்களிலோ வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் கூலி அளவை நடைமுறையில் கம்பனிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு நாட்கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்பதே நிர்ணயிக்கிறது. அந்த வகையில் தேயிலைத் தோட்ட கம்பனிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் கூலி அளவானது முழு மலையகத்தினதும் தொழிலாளர்களின் கூலி அளவை நிர்ணயிப்பதில் தாக்கத்தை விளைவிக்கின்றது.

சிறு தேயிலைத் தோட்ட உடைமையாளர்கள் தமது நிலங்களில் பறிக்கப்பட்ட பசும் தேயிலைக் கொழுந்துகளை தனியார் தேயிலை உற்பத்திக் கம்பனிகளின் தொழிற்சாலைகளுக்கே விற்றாக வேண்டும். அந்தத் தேயிலைகளுக்கு கிடைக்கும் விலைக்கும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி அளவுக்கும் இடையே நேரடியான தொடர்பு உண்டு. அந்த வகையில் சிறு தேயிலைத் தோட்ட உடைமையாளர்களின் வாழ்க்கைக்கான வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதிலும் தனியார் கம்பனித் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி அளவானது தாக்கத்தை விளைவிக்கிறது.

எனவே, தனியார் கம்பனிகளிடமுள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான கூலி நிர்ணயமானது வெறுமனே அந்தக் கம்பனிகளின் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களோடு மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. மாறாக, தமிழர்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் என்றில்லாமல் முழு மலையகத்திலும் வாழும் சுமார் 50 இலட்சம் மக்களினது வாழ்வாதாரம் தொடர்பான விடயமாகும்.

சாத்தியமற்ற வாக்குறுதியினால் ஏமாற்றப்பட்ட தொழிலாளர்கள்

தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் உற்பத்தித் திறனுக்கும், தேயிலைக்கு உலக சந்தையில் கிடைக்கும் விலைக்கும் பொருத்தமான வகையாகவே தொழிலாளர்களின் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என தனியார் தோட்ட முதலாளிகள் கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடு ஒன்றும் புதிதல்ல. இதற்கான மாற்றான ஏற்பாடுகளோ அல்லது வழிமுறைகளோ அரசாங்கத்திடமும் இல்லை, தொழிற்சங்கங்களிடமும் இல்லை. அப்படியிருக்கையில், எதன் அடிப்படையில் இப்போது ஆட்சியில் உள்ளவர்களும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் 1000 ரூபா நாட்கூலி கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை பகிரங்கத்தில் மக்களுக்கு வழங்கினார்கள் என்பது கேள்வியாகும். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வு தொடர்பாக அரசாங்கத்தவர்களும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் வழங்கிய வாக்குறுதிகள் வெறுமனே தேர்தல் நாடகமே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்பது இப்போது தெளிவாகிறது. கடைசியாக ஏமாந்தவர்கள் தொழிலாளர்களே!

நீலத்தின் மேலும் கீழும் நீர்வளம் நிறைந்த இலங்கை பேர்த்தல் தண்ணீர் வியாபாரிகளின் வசமடக்கிறது

இலங்கையில் மொத்தத்தில் 2000 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் நீளமாக நீர் பெருக்கெடுத்தோடும் 17 பெரு நதிகள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் நூறு கிலோ மீட்டருக்கு மேலான நீளம் கொண்டவை. அதேவேளை 30 கிலோ மீட்டருக்கும் 100 கிலோ மீட்டருக்கும் இடைப்பட்ட நதிகள் 25க்கு மேல் உள்ளன. இவைகள் மொத்தத்தில் 100க்கு மேற்பட்ட கிளைகளைக் கொண்டவை. மேலும் இலங்கையில் பராக்கிரமபாகு சமுத்திரம், சேனநாயக்கா சமுத்திரம், கந்தளாய் நீரேரி என 17 பெரும் நீரேரிகளும், 70க்கு மேற்பட்ட நடுத்தர நீரேரிகளும், 10000க்கு மேற்பட்ட குளங்களும் உள்ளன. ஆனால், அண்மைய செய்திகளின்படி வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள அனைத்து மாவட்டங்களும் உட்பட இலங்கையின் பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் வரட்சி நிலைமை ஏற்பட்டமை, அதனால் நாட்டு மக்கள் அடிப்படை நீர்த் தேவைகளுக்காக பெரும் சிரமங்களுக்கு உள்ளான செய்திகள் ஊடகங்களை நிறைத்திருந்ததை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். இந்த நிலைமை இந்த நாட்டின் நீர்வள நிர்வாகம் தொடர்பான அடிப்படைக் கேள்விகளை எழுப்புவதாக உள்ளது.

மக்களை அவலநிலைக்குள்ளாக்கும் வள்ளமும் நீர் தட்டுப்பாடும்

பருவகால மழைகளின் போது வெள்ளத்தால் பல ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் தமது வீடுகள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களை இழந்து இடம் பெயர்வதும், அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படும் நிலச்சரிவுகளால் பலர் கொல்லப்படுவதும் இப்போது சர்வசாதாரணமாக நடைபெறும் வருடாந்த தொடர் நிகழ்வாக ஆகியுள்ளது.

அதேவேளை அவ்வாறான மழைகாலம் முடிந்து சில மாதங்களுக்குள்ளேயே இலங்கையின் பெரும்பாலான பாகங்கள் வரட்சியால் குடிநீர் தட்டுப்பாடு, நீரின்றி விவசாயப் பயிர்கள் பாதிப்பு, மின்சார விநியோகம் வெட்டு என்பனவும் வருடாந்த தொடர் நிகழ்ச்சிகளாகியுள்ளன.

கீழ் நீரில் நீண்டகாலமாகவே கல்சியச் செறிவு அதிகமாக உள்ளமை கண்டறியப்பட்டதும், அத்துடன் வவுனியா மக்கள் அதன் காரணமாக ஏற்படும் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் பல்வேறு ஆய்வறிக்கைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறான நோய்கள் காணப்படுவதில் இலங்கையில் வவுனியாவே முதலிடம் வகிப்பதாகவும் அவ்வறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

கடந்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் நிலக்கீழ் நீரில் எண்ணெய்க் கழிவுகள் கலக்கப்பட்டிருப்பது தொடர்பான விவகாரம் அரசியல் சமூக ரீதியில் பிரபலமடைந்திருந்தது. அவ்வேளையில், அது யாழ்ப்பாண ஊடகங்களின் லாபகரமான வியாபாரப் பண்டமாகவும் இருந்தது. அது தொடர்பான மத்திய மற்றும் மாகாண அரசாங்கங்களின் அறிக்கைகள் மக்கள் மத்தியில் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தியதைத் தவிர ஆக்கபூர்வமான எந்தவொரு செயற்பாட்டுக்கும் வழிவகுக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தின் நிலக்கீழ் நீர் விவகாரம் பற்றி பல முரண்பாடான அறிக்கைகளும் மாறுபாடான விவாதங்களும் வெளிவந்த போதிலும், அனைத்தினது கருத்துக்களும் ஒரு விடயத்தை மிகத் தெளிவாக வலியுறுத்தின - அதாவது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கிணறுகளில் உள்ள நீர் குடிப்பதற்கோ அல்லது சமையல் போன்ற மக்களின் வேறு அடிப்படையான பாவனைகளுக்கோ தகுதியற்றது என்ற கருத்தை அவை அனைத்தும் ஒரே முகமாக தெரிவித்தன.

ஆபத்துக்களை தெரிந்த பின்னரும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை இல்லை

நிலக்கீழ் நீரிலுள்ள அசுத்தங்கள் மற்றும் ஆபத்தான அம்சங்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளையும், ஆய்வுகளையும் அரசாங்கங்கள் நியமித்த நிபுணர் குழுக்களும், தன்னார்வ சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்களும் ஏற்கனவே போதிய அளவுக்கு மேற்கொண்டுள்ளன.

முயற்சிகளிலும் காட்டப்பட்ட அக்கறை அளவுக்கு மக்களுக்கு நல்ல குடிநீர் விறைந்து கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஆக்கபூர்வமான காரியங்கள் எவையும் ஆற்றப்படவில்லை.

உள்ளூராட்சி அமைப்புகளே தூய குடிநீரை வழங்க முடியும்

மக்களுக்கு போதிய அளவு நல்ல குடிநீரும், வேறு அடிப்படையான தேவைகளுக்கான நீரும் தொடர்ச்சியாக கிடைக்கும் வகையில் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு தேவையான பல்வேறு தொழில் நுட்பங்கள் உலகில் தற்போது பரவலாக கிடைக்கின்றன. முன்னர் தொழில்நீதியாக அபிவிருத்தியடைந்த செல்வந்த நாடுகளும், பெற்றோலிய வளங்கொண்ட நாடுகளும் மட்டுமே சுத்தமான குடிநீருக்கான தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்த முடியும் என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால், இப்போது, பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும் அபிவிருத்தி குறைந்த நாடுகளும் அத்தொழில் நுட்பத்தை கொண்டிருக்க முடியும் எனும் அளவுக்கு நீர் சுத்திகரிப்பு தொழில் நுட்பம் பரவியுள்ளது.

மழை வீழ்ச்சி குறைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் நிலக் கீழ் நீரின் கிடைப்பனைவைப் பொறுத்த வரையில் நீர் மட்டம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு குறைந்துவிடவில்லை. யாழ்ப்பாணம் உட்பட வடக்கு-கிழக்கின் நிலக்கீழ் நீர்ப்பரப்பில் இரசாயனங்களும், உலோக மூலங்களும் அதிக அளவில் உள்ளன. அத்துடன் நகரங்களை அண்டிய பகுதிகளில் பாதகமான கிருமிகளால் மாசடைந்திருக்கின்றன. இந்த அசுத்தங்களையும், ஆபத்தான மூலங்களையும் நீக்கி சுத்தமான நீரை ஒவ்வொரு மாநகர மற்றும் நகரசபைகளும், பிரதேசசபை நிர்வாகங்களும் வழங்க முடியும். அதனை ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சி அமைப்புகளும் குறைந்த மூலதன செலவுகளுடன் நடுத்தரமான தொழில் நுட்ப இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி வழங்க முடியும்.

இரணைமடுத் திட்டம் சரியா? பிழையா? சாத்தியமா? சாத்தியமில்லையா? என்ற கேள்விகளுக்கான விடை

உலக மயமாக்கத்தில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தகுதியான குடிநீரைப் பெறுவதற்கும் தரமான காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கும் மாதாந்தம் பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்கனவே உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவிவிட்டது.

அண்மையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தீவுப்பகுதிகள் தொடக்கம் மட்டக்களப்ப நகரை அண்டிய பகுதிகள் உட்பட அம்பாறை மாவட்டத்தின் சொறிக்கல்முனை வரை தமிழர் பிரதேசங்கள் எங்கும் மக்கள் குடிதண்ணீருக்காக அவலப்பட்டதை இங்கு நினைவிற்கொள்வது அவசியமாகும்.

பாவனைக்குதவாததாக மாறிவரும் நிலக்கீழ் நீர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் வருடந்தோறும் ஏற்படும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஒரு புறமிருக்க, வடக்கு கிழக்கில் கிடைக்கும் நிலக்கீழ் நீர் மக்களின் குடிநீர்த் தேவைக்கோ! மற்றும் சமையல் தேவைகளுக்கோ தகுதி உடையவையல்ல. மக்களென்ன! வீட்டு மிருகங்கள் குடிப்பதற்குக் கூட அவை உகந்தவை அல்ல என்பது அனைவரும் அறிந்ததே! கவலை என்ன வென்றால், குடிமக்களும் வீட்டு மிருகங்களும் அவ்வாறான அசுத்தமான, ஆபத்தான நீரையே குடித்தாக வேண்டும் என்ற கட்டாயத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்கு அறிவுள்ள அனைவரும் அறிந்துள்ள - அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானதோர் அடிப்படையான விடயத்துக்கு ஆண்டுகள் பல கடந்தும் இன்று வரை ஒரு தீர்வும் காணப்படவில்லை.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் ஒன்றான சொறிக் கல்முனையில் உள்ள பெரும்பாலான கிணறுகள் வற்றிப் போயுள்ளன. அங்கு நீர் உள்ள கிணறுகளும் மக்களுக்குப் பயன்பட முடியாத வகையில் நீரில் உவர் நிலை மிக அதிகமாக உள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. அதேபோலவே மட்டக்களப்பு நகரை அண்டிய புதூர் மற்றும் வவுணதீவுப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் நீரும் குடிப்பதற்கோ மற்றும் ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கோ பயன்பட முடியாததாக உள்ளது. திருகோணமலை மாவட்டத்தின் கிணறுகளில் பல்வேறு இரசாயனங்கள் அளவுக்கு மீறிய வையாக உள்ளதாகவும், அத்துடன் பெரும்பாலான கிணறுகளில் உவர் நிலைமைகள் அதிகமாக உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. வவுனியா மாவட்டத்தின் நிலக்

அவை பற்றிய விவாதங்களும், கருத்தரங்குகளும் குறைவில்லாது நிகழ்ந்தன. மத்திய அமைச்சர்களும் அக்கறை காட்டினார்கள்! மாகாண அமைச்சர்களும் அட்டகாசமாக ஈடுபட்டார்கள்! ஆனால், மக்களுக்கு நிரந்தரமாக நல்ல குடிநீர் கிடைப்பதற்கான எந்தவொரு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையும் எவராலும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

சுண்ணாகம் பிரதேசத்தை அண்டிய பகுதிகளில் கிணறுகளில் எண்ணெய் கழிவுகளின் கலப்பு கண்டு பிடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக்களினால் அரசாங்கம் பிரதேச சபைகளினூடாக தற்காலிகமாக கடந்த ஓர் ஆண்டாக குடிநீர் விநியோகம் செய்தது. பின்னர் அந்த விநியோகம் ஏன் நிறுத்தப்பட்டது என்று தெரியாமலே நின்று போய்விட்டது - மாற்று ஏற்பாடுகளும் இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, மேல் மாகாணம் தவிர்ந்த இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையானது மக்களின் அடிப்படைத் தேவையாக கவனம் செலுத்தப்படாமல் ஒரு பொதுவான சிவில் நிர்வாக விடயமாகவே அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு இரணைமடுத் திட்டம், கடல்நீர் சுத்திகரிப்புத் திட்டம், யாழ்ப்பாண நகர கழிவுகள் வெளியேற்றும் திட்டம் என பல ஆயிரம் கோடி ரூபா திட்டங்கள் பெரிதாகப் பேசப்பட்டன. ஆனால் நடைமுறையில் ஏதும் நடக்கவில்லை. வடக்கு - கிழக்கில் வீடுகளும், வீதிகளும், அரச கட்டிடங்களும் மட்டுமல்ல, இங்கிருந்த குடிநீர்வளம் பாதகமானதாகப் போனதிலும் முப்பது வருடகால யுத்தம் பெரும் பங்கை வகித்திருக்கிறது. யுத்தம் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து, வீடுகள் கட்டுவதற்கும், வீதிகள் புனரமைக்கப்படுவதற்கும், வைத்தியசாலைகள், பள்ளிக் கூடங்கள் மற்றும் அரச கட்டிடங்கள் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படுவதற்கும் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல பாதிக்கப்பட்ட குடிநீர் வளங்களை புனரமைப்பதற்கும், சுத்தமான குடிநீர் வழங்கலை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் சர்வதேச நிறுவனங்களும் பல நாடுகளும் தாராளமாக உதவ தயாராகவே இருந்தன. ஆனால், இங்கு வீண் விவாதங்களிலும், சுயநல நோக்கங்களிலும் அரசியலாக்கும்

கள் ஒரு புறமிருக்க, அந்தத் திட்டத்துக்காக அரசாங்கம் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு மட்டுமல்ல, வடக்கு கிழக்கு பூராவும் உள்ள ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சி அமைப்பும் தத்தமது பிரதேச மக்களுக்கு போதிய அளவு சுத்தமான குடிநீர் வழங்குவதற்கு, இன்றைய தொழில் நுட்பத்துக்கான மூலதனச் செலவுகளைப் பார்க்கிறபோது, மொத்தத்தில் சில நூறு கோடி ரூபாய்களே போதுமானதாகும். நடைமுறைச் செலவில் கணிசமான பகுதியை நுகர்வோரிடமிருந்தே திரட்டிக் கொள்ள முடியும்.

செல்வாக்குச்செலுத்தப் போகும் தண்ணீர் வியாபார கம்பனிகள்

அரசாங்கம் மக்களுக்கு நல்ல குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களைத் தாமதப்படுத்தும் காலகட்டம் போத்தலில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீரை வியாபாரம் செய்யும் கம்பனிகளுக்கே லாபமாகும். அரசாங்கத்தின் தண்ணீர் விநியோகத் திட்டம் எதனையும் எதிர்காலத்தில் நடைமுறைக்கு வராமலே ஆக்கிவிடும் வல்லமையைக் கொண்டவையாக அந்தக் கம்பனிகள் ஆகிவிடும்.

உலக மயமாக்கத்தில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தகுதியான குடிநீரைப் பெறுவதற்கும் தரமான காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கும் மாதாந்தம் பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்கனவே உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவிவிட்டது. இலங்கையிலும் இப்போது வேகமாகப் பரவி வருவதன் அறிகுறிகள் தெளிவாகவே தெரியத் தொடங்கிவிட்டன.

அரசியல் சமூக அக்கறை கொண்டவர்கள் ஏட்டுச் சுரைக்காய் விவாதங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே இருந்தால், மக்களின் வாக்குகளால் உருவான மத்திய மற்றும் மாகாண அரசாங்கங்கள் நடைமுறையில் போத்தல் தண்ணீர் வியாபார கம்பனிகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவையாக - அவற்றின் லஞ்சத்தில் வாழ்வையாக ஆகிவிடும் நாள் வெகு தொலைவில்லை. அதன் தொடர்ச்சியாக, போத்தலில் அடைக்கப்பட்ட தண்ணீர் குடிப்பது மக்கள் மத்தியில் சமூக அந்தஸ்த்தின் ஓர் அம்சம் என்னும் பண்பையும் அடைந்து விடும்.

தமிழர் சமூகத்தின் மத்தியில் தொடர்கதையாகியுள்ள மோசடி அரசியல்

தமிழர்களின் போராட்டத்தில் ஜனநாயகம் இல்லாமற் போனதுவும், அறம் அழிந்து போனதாலுமே வரலாறு பல "திருவாலிகளை" தலைவர்களாக நிறுத்தியுள்ளது. இவர்கள் பதவி, பணம், அதிகாரம் என்பவற்றின் மீதே சதா பிரக்ஞை கொண்டவர்கள். இவர்களால் சமூகத்திற்கு பலாபலன் எதுவும் ஏற்படாது. இவர்கள் தாம் உச்சரிக்கும் கோசங்கள், கோரிக்கைகளுக்கு மானசீகமாக விசுவாசமானவர்கள் அல்ல. தெற்கின் இனவாதிகளுக்கும் இவர்களுக்கும் வித்தியாசங்கள் அதிகம் இல்லை. இருபகுதியினருக்கும் இனவாதமே அரசியல் மூலதனம். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சக்துருக்கள் போல தோற்றம் காட்டினாலும், உண்மையில் ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பரம் அனுசூலமானவர்களே! ஆக்கபூர்வமாக எதனையும் நிகழவிடாது பார்த்துக் கொள்வதில் இவர்கள் மிகவும் அக்கறையானவர்கள்.

தமிழ் மக்களின் இன்றைய பிரதான தலைமை எனப் படுவது தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளை நேர்மையுடனும், நியாயமான உணர்வுகளுடனும் அணுகுகிறதா?

இதில் சம்பந்தம், விக்கினைஸ்வரன் ஆகியோரிடையே வித்தியாசம் ஏதும் இருக்கிறதா?

தேர்தல் காலத்தில் சம்பந்தனுடைய நாடகபாணி வாய்ச் சவாலை அவதானித்த பகுத்தறிவுள்ள எவருக்கும் விக்கினைஸ்வரனின் செயற்பாட்டிற்கும் சம்பந்தரின் சொற்சிலம்பத்திற்குமிடையே வேறுபாடு எதனையும் காணமுடியாது. சமஷ்டி முறையிலான தீர்வு வரும் அதுவும் 2016 முடிவதற்குள் வடக்கு -கிழக்கை இணைத்துக் கொண்டு வரும் என்றெல்லாம் ஆரவாரமாகச் சொன்னார்.

நரியைப் பரியாக்கிய கதையில் ஆவணி மூல நட்சத்திரத்தில் பரிகள் வரும் என மாணிக்கவாசகர் அரிமர்த தனபாண்டியனுக்கு வாக்குறுதியளித்தார். அதைப் போலவே, கூட்டமைப்பினரின் வாக்குறுதிகளை மக்களும் நம்பினர். ஆனால், இங்கு பரிகள் வேடம் போட்ட நரிகள் படிப்படியாக அம்பலமாகின்றன.

அங்கு வதையினால், இங்கு அதிகாரத்தையும் நித்திய ஜசுவரியத்திற்குமான போதையினால்.

காலக்கெடு முடிவடையப் போகிறது. ஆனால், சம்பந்தர் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளைப் பற்றி எந்த விதத்திலும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் புன்னகைப்பு களோடு அவ்வப்போது ஊர்வலம் வருகிறார்.

“யார் தருவார் இந்த அரியாசனம் - ரணிலுக்கே முன் அமரும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சரியாசனம்” என பாராளுமன்றக் கதிரையில் மயங்கி முடங்கிக் கிடக்கிறார் தமிழர் தலைவர்??

மக்களோ, மக்கள் பிரதிநிதிகளோ அறியாத தீர்வு யோசனைகள்

இனப்பிரச்சனை தீர்வு தொடர்பாக என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. அதிகாரத்தில் இருக்கிற தமிழ்க் கூட்டமைப்புக்காரருக்கும் தெரியாது. சம்பந்தர் என்ன பெறப்போகிறார் என்பது ஓரளவு சுமந்திரனுக்குத் தெரியும் போலத் தெரிகிறது. மாவை சேனாதிராஜாவுக்கு அரசல் புரசலாக ஏதாவது தெரிந்தால் உண்டு. ஆனால், வேறெந்தத் த.தே.சு. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எதுவுமே தெரியாது. தெரிய வேண்டும் என்ற அவசியமோ அல்லது அக்கறையோ அவர்களுக்கும் இல்லை.

இவர்களுக்கே தெரியாதென்றால் மக்களுக்கு என்ன தெரியும்! எவ்வளவு தெரியும் என்பதைப் பற்றி கூறத் தேவையில்லை.

தமிழ் பெரும் தலைவர்களுக்கு பாரம்பரியமான இயல்பான குணம் ஒன்றிருக்கிறது. இவையெல்லாம் மக்களுக்கு விளங்காத சங்கதி. படித்தவர்கள் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்வோம்! என்பதுதான் தமிழ்த் தலைவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் வழங்கும் செய்தி. இதுவரை அவர்கள் எதையும் உருப்படியாகச் செய்ததில்லை. இருந்தாலும் தமிழ் மக்கள் மேடைகளிலிருந்தும் பத்திரிகைகளினூடாகவும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் அந்தச் செய்தியை அப்படியே நம்பி வருகிறார்கள்.

மக்களை எப்போதும் இருட்டிலே வைத்திருப்பதில் விண்ணர்கள். தீர்வு பற்றி எப்போதுமே அவர்கள் மக்களோடு உரையாடியதில்லை. ஆனாலும் அரசியற் தீர்வு அவர்கள் ஊடாக வரும் என மக்களை நம்ப வைத்து விடுவதில் நிபுணர்கள். மக்களுக்கு உண்மைகளைச் சொல்லி உரையாட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற இறுமாப்பும் அவர்களிடம் இருக்கிறது.

தேர்தல்காலம் இவர்களின் தீயாவளி இந்த பாழாய்ப் போன சனத்துக்கு அவ்வப்போது தேர்தல் வரும்போது உணர்ச்சி எழுப்பும் சில சத்தமான சரவெடிகளை கொழுத்

திப் போட்டால் இந்தச் சனம் துள்ளிக் குதிக்கும் என்று 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே யாழ் மையவாத தமிழ் புலுடா அரசியல் தலைமைகளுக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

கனவான்கள் பாரம்பரியமும் சவால்களை எதிர்கொண்டவர்களும்

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா சமஷ்டி முறைதான் இனப்பிரச்சனைக்கு சரியான தீர்வு என அண்மையிலும் கூறியிருக்கிறார். அதை நடைமுறையாக்குவதற்கு அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவாரா என்பதற்கு நேரான பதில் எதுவுமில்லை. தனது ஆட்சி அதிகாரத்திலிருந்து இளைப்பாறிப் போனபின்னர் ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனாவும் இப்படித்தான் சொன்னார். இப்போது அதிகாரத்தில் இருக்கும் மைத்திரி - ரணில் ஆகிய இருவருடைய பேச்சுக்களிலும் இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு தொடர்பில் வறுமையே காணப்படுகிறது - புதிய நம்பிக்கையளிக்கும் வார்த்தைகள் அரிதாகவே உள்ளன.

என்னும், இன்றைய கொழும்பு ஆட்களுக்கு பிடித்தமான கனவான் தான் சம்பந்தர். அவருடைய பாணியும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்திய உபகண்டத்தில் வாழ்ந்த ராசாக்களின் நடைமுறைதான். நிலமானிய கால பழைய பஞ்சாங்க நடைமுறையே இப்போதும் பேணப்படுகிறது. கோயில் மற்றும் பிரமுகர்களுடாகவே அவரது சமூகத் தொடர்பு.

கொழும்பு கனவான்கள் மற்றும் ராஜதந்திரிகளுக்கும் பிடித்தமான பிரமுகராகத் தான் அவர் இருக்கிறார். ஆனால், இந்தச் செல்வாக்குகளை பிரயோகித்து சமூகத்திற்கு எதுவும் செய்யும் உத்தேசம் அவருக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சம்பந்தர் உள்பூர்வமாக அப்படிப்பட்ட அக்கறை கொண்டவருமல்ல.

அதைப் போன்ற இன்னொருவர்தான் விக்கினைஸ்வரன். அவரும் கொழும்புக் கனவான்களின் விருப்பத்திற்குரிய வராக இருந்தவரே. யாழ்ப்பாணம் வந்து இலகுவாகவே முடி சூட்டிக் கொண்டதன் பின்னர், உருப்படியான காரியம் எதுவுமே செய்யாமல் யாழ்ப்பாணக் கனவான்கள் மத்தியில் எப்படி செல்வாக்குப் பெற்றவராக தமது இறுதிக் காலத்தைக் களிப்பது என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டார்.

செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம், அமிர்தலிங்கம், இராசதுரை, இராஜவரோதயம், தங்கத்துரை, தர்மலிங்கம், துரைரத்தினம் போன்ற தமிழ்த் தேசிய பாரம்பரிய தலைவர்களாக இருக்கட்டும்

அல்லது வைத்திலிங்கம், பொன் கந்தையா, சண்முகதாசன், வி. பொன்னம்பலம் போன்ற இடதுசாரித் தலைவர்களாக இருக்கட்டும்

அல்லது தோழர் பத்மநாபா தொடக்கம் சிறீ சபாரத்தினம், உமா மகேஸ்வரன், பாலகுமார் உட்பட இயக்கங்களின் தலைவர்களாக இருக்கட்டும், அவர்கள் பல சவால்கள் துன்பங்களை எதிர் கொண்டு உருவாகியவர்கள்.

பாரிய சமூகப் பங்களிப்பினூடாகவோ அல்லது அரசியல் ரீதியாக மக்கள் மத்தியில் ஆற்றிய கரும் உழைப்பினாலோ தலைவரானவர் அல்ல சம்பந்தர். மாறாக, சட்டத் தரணிகள் பாரம்பரியமற்ற தங்கத்துரை மீதான அமிர்தலிங்கத்தின் கோபம் சம்பந்தரை நோகாமலே பாராளுமன்றம் செல்ல வைத்தது. அமிர்தலிங்கம் மீதும் தங்கத்துரை மீதும் கோபம் கொண்டு பிரபாகரன் நடத்திய படுகொலைகள் சம்பந்தரைத் தமிழர் தலைவர் ஆகு வதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுத்தது. இப்போது சம்பந்தர் தன்னைப் போலவே வரலாறு கொண்ட ஒருவரை தனக்கு அடுத்த தலைமை வாரிசாக ஏற்கவே நியமித்துவிட்டார்.

கேள்வி கேட்காமல் புலிகளுக்கு முழந்தாளிட்டு ஒத்து ஒடியிருந்தால் ஆனந்தசங்கரி துரோகியாகி இருக்க மாட்டார். அவரே தமிழினத்தின் தலைவராகவும் ஆகி இருப்பார். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி என்னும் கௌரவத்தை நிலைநாட்ட ஆனந்தசங்கரி முற்பட்ட தலைவர் தான் அவர் துரோகியாக்கப்பட்டார். பதிலாக,

“புலிகளே ஏகப் பிரதிநிதிகள்” எனக் காவடி தூக்குவோருக்குத் தலைவராக சம்பந்தர் ஆக்கப்பட்டார்.

“ராணி மகா ராணி ராச்சியத்தின் ராணி யானை மாலை போட்டதாலே ஆழ்வந்த ராணி” என்ற “சரஸ்வதி சபதம் படத்தின் பாடல் தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

இப்படி ஒரு விபத்தான தலைவிதி வழியாகத்தான் தமிழ் இனத்தின் சமகால தலைவர் உருவானார்.

மிகப்பெரிய அர்ப்பணிப்புக்களையும் இழப்புக்களையும் சந்தித்த சமூகத்தில் அலுங்காமல் -குலுங்காமல்- நலுங்காமல் தலைவர்களாக ஆனவர்களுக்கு சமூகத்தின் வலிகளும் வேதனைகளும் எங்கே தெரியப் போகிறது. இவர்கள் தலைவர்களானதால் இங்கு உருப்படியாக எதுவுமே ஆகப்போவதில்லை.

பதவி அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கும் பணம் குவிப்பதற்கும், சுகபோகமான வாழ்க்கையைத் தேடிக் கொள்வதற்கும் -இவற்றின் மூலம் சமூக அந்தஸ்த்தை அடைந்து கொள்வதற்கும் சம்பந்தர் மற்றும் விக்கினைஸ்வரன் போன்றவர்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டால் போதும் எனும் எண்ணத்துடன் இவர்களின் வழியில் புற்றீசல்கள் போல் பலர் புறப்படுகிறார்கள். எந்த சமூகப் பங்களிப்பும் இல்லாமலே இந்த சமூகத்தின் தலைவர்களாக ஆகிவிடலாம் என ஒரு தலைமுறை இங்கு உருவாகியுள்ளது.

பிரக்ஞை கொண்ட தமிழர் சமூகமே சிறந்த தலைமையை பிரசவிக்கும்

உண்மையில், தமிழர்களின் போராட்டத்தில் ஜனநாயகம் இல்லாமற் போனதுவும், அறம் அழிந்து போனதாலுமே வரலாறு பல “திருவாலிகளை” தலைவர்களாக நிறுத்தியுள்ளது. இவர்கள் பதவி, பணம், அதிகாரம் என்பவற்றின் மீதே சதா பிரக்ஞை கொண்டவர்கள். இவர்களால் சமூகத்திற்கு பலாபலன் எதுவும் ஏற்படாது.

இவர்கள் தாம் உச்சரிக்கும் கோசங்கள், கோரிக்கைகளுக்கு மானசீகமாக விசுவாசமானவர்கள் அல்ல. தெற்கின் இனவாதிகளுக்கும் இவர்களுக்கும் வித்தியாசங்கள் அதிகம் இல்லை. இருபகுதியினருக்கும் இனவாதமே அரசியல் மூலதனம். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சக்துருக்கள் போல தோற்றம் காட்டினாலும், உண்மையில் ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பரம் அனுசூலமானவர்களே! ஆக்கபூர்வமாக எதனையும் நிகழவிடாது பார்த்துக் கொள்வதில் இவர்கள் மிகவும் அக்கறையானவர்கள்.

நுளம்பு கடித்தால் கூட தாங்கமாட்டாத சம்பந்தர், விக்கினைஸ்வரன் போன்றவர்களால் தமிழ் மக்களுக்கு எந்த விமோசனமும் ஏற்படப்போவதில்லை. தாம் அதிகாரத்தில் இருப்பதற்காக இந்த வயோதிபர்கள் வாயில் வந்ததை கதைத்துவிட்டு மறந்து விடுவார்கள். தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தோர் தொடர்ந்தும் ஏமாந்த பேர்வழிகளாக நடுவீதியில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். தமிழ் சமூகத்தின் மத்தியில் அது பற்றிய பிரக்ஞை எப்போது ஏற்படும்! எப்படி ஏற்படும்! என்பதற்கான விடை இன்னமும் காணப்படவில்லை.

இனவாதம், மாவாதம், சாதியம், பெண் அடிமைத்தனம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட யாழ் மையவாத அரசியல் இவ்வாறானவர்களையே தலைவர்களாகக் கொண்டிருக்கும்.

இந்த போக்கிற்கு எதிராக இங்கு பரந்து பட்ட சமூக ஜனநாயக அரசியல் கலாச்சாரம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தின் வெவ்வேறு பிரிவினரின் பிரச்சனைகளை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அவ்வாறான புரிதலின் அடிப்படையில் சாதாரண மக்களோடு இணைந்து, அவர்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுத்தபடி செயற்படுகின்ற ஒரு தலைமைத்துவம் இங்கு தேவைப்படுகிறது.

உறுதி கொண்ட நெஞ்சம் ஒளி படைத்த கண்களும் கொண்ட புதிய தலைமுறை இந்த நிலமானிய ஆசாடபூதித்தனமான தலைமைத்துவத்தை தகர்த்தெறிந்து மேலெழ வேண்டும்.

என்ன நடந்தது என்பதை அறியும் முன்னரே கிறப்பு அரசியலாக்கப்பட்டுவிட்டது

மு.யோகேஸ்வரன்

திருகோணமலை

கேள்வி: இலங்கையிலுள்ள இனங்களுக்கிடையிலான நல்லினக்கம் என்பது எவ்வகையான நடவடிக்கைகளால், எவ்வகையான நிலைமைகளைக் கட்டியெழுப்புவதனால் சாத்தியமாகும்? தற்போது அவ்வாறான நல்லினக்க முன்னேற்றத்திற்கான போக்குகள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றனவா?

பதில்: முதலாவதாக, இலங்கை ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இனங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு நாடு என்பதை நாட்டின் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் அரசியல் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள், மக்களின் உண்மையான நலன் விரும்பிகள், மக்களை வழிநடாத்துவோர், ஊடகங்களின் உரிமையாளர்கள் என உள்ள பல்வேறு தரப்பினரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, அரசியல் யாப்பு, மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்புகளில், இலங்கை ஒரு பல்லினங்கள், பல் மொழிகள், பல்மதங்களைக் கொண்ட மக்கள் வாழும் நாடு என்பது தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கப்படும் அங்கீகரிக்கப்படும் இருக்க வேண்டும். அதன் விளைவாக, அனைத்துப் பிரஜைகளும் சமத்துவமான உரிமைகளை அனுபவிப்பதை உறுதிப்படுத்தவதுடன் சிறுபான்மை இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் தத்தமது மொழி, மதம், கலாசாரம் ஆகியவற்றைச் சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளவும், அவர்கள் பாதுகாப்புடனும் கௌரவத்தடனும் வாழும் நிலைமை நிலவுவதை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, இந்த இனங்கள் 'இலங்கை' என்ற உடலின் அங்கங்கள், அவயவங்கள் என்பதுவும், நாடு பூரணமாகவும், பொலிவாகவும், திறனாகவும், நாட்டின் அனைத்து மக்களுக்கும் பயனுள்ளதாகப் பரிமளிப்ப தற்கு, அந்த அவயவங்கள் எல்லாமே ஒன்று சேர்ந்து இயங்குவது மிக அத்தியாவசியம் என்பதுவும், ஒரு அவயம் ஒத்துழைக்காவிட்டால், அல்லது உதாசீனப் படுத்தப்பட்டு சீராக இயங்கும் தன்மையற்றதாக ஆக்கப்பட்டால், 'இலங்கை' என்னும் உடல் சரியானதும், வேண்டியதுமான திறனுடன் இயங்காது உருக்குலைந்து போவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் மக்கள் உணர வேண்டும்; உணர வைக்க வேண்டும்

நான்காவதாக, இந்தச் சமூக நிலைமை ஏற்படாது ஒரு அவயவத்தை, இன்னொன்றுக்கு எதிராக வேலை செய்ய வைக்க முற்படும் அரசியல், சமூகம், ஊடகங்கள் ஆகிய களங்களில் ஈடுபடுவோர் நிராகரிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

ஐந்தாவதாக, பெரும்பான்மை இனம், சிறுபான்மை இனம் என்ற இன முரண்பாடுகளையும், அச்சங்களையும் விரித்துக் கொண்டால் தான் தேர்தல்களில் வெற்றிகளை எய்தலாம், அரசியலில் பதவிகளைப் பெறலாம், பதவி கள்தரும் சுகங்களை அனுபவிக்கலாம், என்ற நிலைமை மாற வேண்டும்.

இலங்கையிலுள்ள இனங்களுக்கிடையிலான நல்லினக்கம் என்பது, இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களின் மத்தியில் இந்த நடவடிக்கைகளால்தான் - இத்தகையான நிலைமைகளைக் கட்டியெழுப்புவ தனால் தான் சாத்தியமாக்க முடியும்.

அவ்வாறான நல்லினக்க முன்னேற்றத்திற்கான போக்குகள் இலங்கையில் அவ்வப்போது துளிர் விட்டாலும், நம்பிக்கைக் கீற்றுக்களை காணக் கூடியதாக இருக்கும் சமயங்களிலெல்லாம், அதிகாரத்தை இலகுவில் கைப்பற்றி அரசியல் பதவி சுகங்களை எய்துவதற்கு, பணத்தைப் பெருக்குவதற்கு, சமூக பிரபலங்கள் ஆவதற்கு, சகல தரப்புகளிலுமுள்ள தீய சக்திகளின் கைகளும், முகங்களும், அவ்வப்போது தமது கோரங்களைக் காட்டி, இலங்கை

கையில் நல்லினக்கம் என்பது எட்டாக் கணியாக ஆகிவிடுவதற்கான கைங்கரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

மிகவும் விரக்தியாகவும், அயர்ச்சியாகவும் இருக்கின்ற துன்! ஆனாலும், வேறு வழியில்லை- நல்ல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் நல்ல சக்திகளின் கைகள் ஒங்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தொடர்ந்து செயற்படுவது தான் நன்மாந்தரின் கடமையாகும்.

அபிமானியு பதில்கள் கேள்வி பதில் பகுதிக்கு
உங்கள் கேள்விகளை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

**அபிமானியு பதில்கள்
கண்ணோட்டம்
இல: 294 A, கண்டி வீதி
யாழ்ப்பாணம்**

ஆர்.பாஸ்கரன்

யாழ்ப்பாணம்

கேள்வி: யாழ் பல்கலை மாணவர்கள் இருவர் சமீபத்தில் பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப்பட்டது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: அநியாயச் சாவுகள் அநியாயமான இரு உயிர் பலிகள்! அந்த இரு மாணவர்களும் வறுமையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள், தங்கள் சோதனை களில் சித்தியடைந்து, பட்டதாரிகளாகி, தாங்களும் வளமாக வாழ்ந்து, தங்களையும் வாழ வைப்பார்கள் என்ற பாரிய எதிர்பார்ப்புகளுடனும், பெருமையுடனும் வாழ்ந்து வந்த அவர்களின் பெற்றோர்களின், சகோதர, சகோதரிகளின் வாயில் மண்!

ஏன் அவர்களைப் பொலிசார் சுட நேர்ந்தது?, உண்மையில் என்ன நடந்தது? என்பதைத் தீர்க்கமாக, பக்கச் சார்பின்றி, அறியும் முன்னரே அவர்களின் இறப்பு அரசியலாக்கப்பட்டுவிட்டது. உண்மை என்றுமே முழுமையாக வெளிவராதபடி பின் தள்ளப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தை உருவாக்கியுள்ளது. வெவ்வேறு தரப்பினரும் அவரவர்களால் ஏற்கெனவே சுவீகரிக்கப்பட்ட அவரவர்கள் பார்வையில், அந்தத் துன்ப நிகழ்விற்கு இனவாதத்தைத் தூண்டும், இனவாதத்திற்குத் தூபம் போடும் வியாக்கியானங்கள் அளிக்கப்பட்டு விட்டன.

இச்சம்பவம் நடந்துள்ள விதம், சம்பவத்தை தொடர்ந்து அதை முடி மறைக்க பொலிசார் எடுத்த முயற்சிகள் ஆகியன அங்கு கடமையிலிருந்து பொலிசார் அத்துமீறியிருக்கிறார்கள் - அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை துல்லியமாகவே காட்டுகின்றன. அவை கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை, நீதிக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவையே. இந்த விடயம் மூடி மறைக்கப்பட்டு விடாமல் இருப்பதற்கும், உண்மையான நீதி நிலை நாட்டப்படுவதற்கும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் திரண்டு செயற்பட

டமை பாராட்டுக்குரியது. அவற்றிற்கு ஆதரவாக செயற்படுவது அரசியல் சமூகத் தலைவர்களும், ஊடகங்களும் கடமையே.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களது குரலுக்கு ஆதரவாக தென்னிலங்கை பல்கலைக் கழகங்களும் செயற்பட்டமை நல்ல முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று.

அதேவேளை, சில அரசியற் சக்திகள் தமது குறுகிய அரசியல் லாப நோக்கங்களுக்காக உடனடியாகவே இச்சம்பவத்துக்கு "அரசின் அடக்கு முறையின் தொடர்ச்சி", "சிங்கள அரசின் இன ஒழிப்பு நடவடிக்கை", "முன்னிவாய்க்கால் படுகொலைகளின் தொடர்ச்சி" என முத்திரைகள் குத்தி அரசியல் பிரபலம் தேட முனைந்தமை, "ஆவா" குழுவோடு தொடர்புபடுத்த எடுத்த முயற்சிகள் என்பனவும் கயமைத்தனங்களாகும். வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் மத்தியில் இயங்கும் சில அமைப்புகளும், தமிழ் நாட்டின் சில அரசியல் கட்சிகளும் வெளிநாடுகளிலுள்ள தூதரகங்கள் முன்னால் அரசியற் சலோகங்கள் ஏந்தி ஆழ்ப்பாட்டம் செய்தமையும் உண்மையைத் திசை திருப்ப எடுத்த முயற்சிகளின் தொடர்ச்சிகளே ஆகும்.

பொலிசாரின் அத்துமீறல்கள், அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பாக கண்டனங்கள் தெரிவிப்பது நியாயம், அவசியம். ஆனால், அந்தச் சம்பவத்தை குறுகிய தமிழ் இனவாத அரசியல் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்த முனைந்தமையும், அதேவேளை, தென்னிலங்கையில் சிங்களப் பேரினவாத நோக்கில் கொலைகளைப் புரிந்த பொலிசாரை நியாயப்படுத்த முனைந்தமையும் சமமான செயற்பாடுகளே இரண்டும் கண்டனத்துக்குரியவை, எச்சரிக்கைக்கு உரியவை. இந்த அமைப்புகளும், கட்சிகளும், ஊடகங்களும் தத்தம் அரசியல் வேட்கைக்கும், வியாபார லாபங்களுக்கும் உரியதான நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்ற தீயியாகக் கொள்வது அபிமானியுத்தனமானதாகும். சுடலைகளைச் சந்தையாக்குபவர்களே இவர்கள்.

அந்தப் படுகொலைகளைத் தொடர்ந்து, உயிர்பலியாகிய அந்த உடல்கள், அரசியல் மற்றும் அதிகாரத் தலையீடுகள் இல்லாது பிரேதப் பரிசோதனைகள் நடந்தமை, வெறும் விபத்து என்று மூடிமறைக்க இடமளிக்காது பொலிசார் துப்பாக்கிச்சூட்டு நடத்தியிருப்பதை மரண விசாரணை அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன, இலங்கையின் ஜனாதிபதி மைத்திரிபாலா சிறிசேன அவர்கள் விசாரணைகளுக்கு உடனடியாக உத்தரவிட்டமை, குறுகிய காலத்துக்குள் விசாரணைகள் முடிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பணிக்கப்பட்டுள்ளமை, சம்பவம் தொடர்பாக ஐந்து பொலிசார் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவினரின் விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளமை, இலங்கையின் பொலிஸ் மா அதிபர் பொலிசாரின் தவறை ஏற்றுக் கொண்டமை, யாழில் நடந்த எதிர்ப்பில் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களும் கலந்து கொண்டமை, நாட்டின் இதர பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் -தெற்கிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் சிங்கள மாணவர்கள் உட்பட- இன மத பேதம் பாராட்டாது கொலைகளைக் கண்டித்து குரலெழுப்பியமை, இப்படு கொலை தொடர்பாக ஸ்ரீலங்கா மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு விசேட விசாரணை ஒன்றை முன்னெடுக்கின்றமை, ஜனாதிபதியே யாழ்ப்பாணம் வந்து நேரடியாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களைச் சந்தித்து வாக்குறுதி அளித்துள்ளமை ஆகிய பல தொடர் நிகழ்ச்சிகள் நீதி மீதான நம்பிக்கை தரும் நல்ல சமிக்ஞைகளே!

இங்கு விரைந்து நீதி நிலை நாட்டப்படுவது அவசியம் என்பதை உணர்ந்து அரசு செயற்பட வேண்டும். அதே வேளை, உண்மையிலேயே நீதி கிடைக்க வேண்டுமானால், இந்தக் குழம்பிய குட்டையில் அரசியல் ஆதாயங்கள் என்னும் மீன்களை பிடிக்க முயலும் சக்திகளை சமூகப் புறக்கணிப்பு செய்வது பரந்துபட்ட தமிழ் மக்களின் கடமையாகும்.

மரபுக்கல்லிமலை சிலை வைப்பு இனங்களிடையே இரேகுத்கை வளர்க்கும் (1 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மற்ற உறுப்பினர் எம்.ஐ.எம்.மன்கூர் அவர்களையும் அழைத்திருக்கிறோம் நீங்களும் வாருங்கள் என்று கூறினார்.

கிழக்கு மாகாண பௌத்த தலைவர்கள் பள்ளி வாசல் தலைவர்கள் கோவில் பரிபாலன சபையினர் உட்பட பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பலர் அந்த விசேட கூட்டம் நடைபெற்ற அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்திற்கு வருகை தந்திருந்தனர்.

இந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட மூத்த பௌத்த மத தலைவர் ஒருவர் சொன்னார் நாங்கள் தீகவாபிக்கு போகும் போது இளைப்பாறுவதற்கு சிறிய இடம் ஒன்று வேண்டும் நாங்கள் சிறிய அளவிலே செய்யப் போகிறோம் என்று தெரிவித்ததுடன் அதற்கு நீங்கள் உதவி செய்யுங்கள் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தார்.

அரசாங்க அதிபர் இவர்கள் ஒரு சின்ன இடம் கேட்கிறார்கள் எல்லோரும் ஒத்துழையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

மாணிக்க மடு கோவில் தலைவர் எழுந்து நான் 48 வருடமாக இங்கு வாழ்கிறேன் ஒரு சிங்கள குடிமகன் கூட இங்கு வாழவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டினார்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் ஒருங்கிணைப்பு குழு கூட்டத்தின் இணைத் தலைவருமான மன்கூர் அவர்கள், எங்கள் காலில் விழுக்கிறார்கள் ஒரு சின்ன இடம் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்.

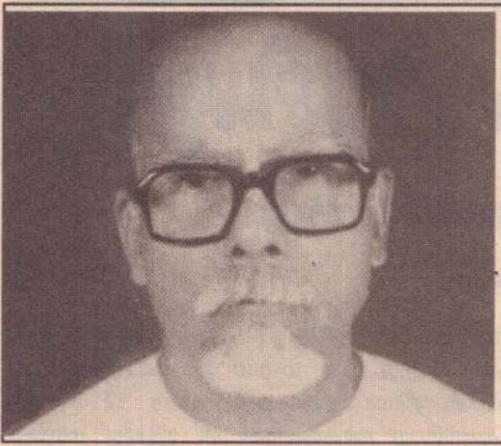
இறைக்காமம் பிரதேச செயலகத்தின் அதிகாரி ஒருவர் இது நீண்டகாலமாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு சொந்தமான நெற்காணி பிரதேசம் இதை நாங்கள் எந்தவிதத்திலும் கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்.

சிங்கள மக்களோடு சகோதரர்களாக வாழ்கிறோம். தேசிய காங்கிரஸின் தலைவர் அமைச்சர் அதாவல்லாவும் நானும் பௌத்த மத தலைவர்களுக்கு நிதி வழங்கியிருக்கிறோம், உங்களுடைய பாதைகள் அத்தியாவசிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஒருநாளும் நாங்கள் இனவாதத்தை மூலதனமாக்கி செயற்படவில்லை. இவ்வாறான ஒரு விடயத்தை செய்யும் முன் ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி ஆலோசனை கேட்டிருந்தால் மக்களோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம் ஒரு பௌத்த மக்களும் இல்லாத ஒரு பிரதேசத்திலே தமிழ் சிங்கள முஸ்லிம் மக்கள் ஐக்கியமாக

வாழுகிற ஒரு இடத்தில் இப்படியான ஒரு விடயத்தை செய்து விட்டு இறுதியாக கூட்டம் போடுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை.

இந்த நாட்டில் மஹிந்த ராஜபக்ஸ் அரசாங்கமும் மஹிந்த ராஜபக்ஸ்வம் தோல்வியுறுவதற்கு சிறுபான்மை மக்களுடைய மதச் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படாததும் காரணமாகும். குறிப்பாக கடந்த அரசாங்க காலத்தில் முஸ்லிம் மததலைவர்களை தாக்கிய பொது பல சோனா போன்றவற்றின் செயல்கள் காரணமாகத்தான் அந்த அரசாங்கம் மாறியது அந்த அரசாங்கத்தை மாற்ற தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் 100 வீதம் வாக்களித்திருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய மத சுதந்திரத்தில் நீங்கள் கைவைக்க மாட்டீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள் இப்படி நீங்கள் செய்திருப்பதால் இந்த மாவட்டத்தில் இன குரோதங்கள் உருவாகும்.

இவ்வாறு கிழக்கு மாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எம்.எஸ்.உதுமா லெப்பை அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் நடைபெற்ற விசேட கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு எடுத்துக் கூறிதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

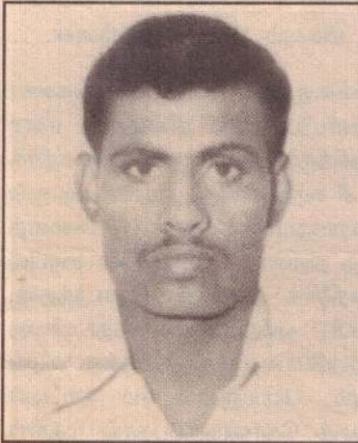
தோழர் வீ.ஏ.கந்தசாமி
நவாலி

தமிழ் இனத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார விடுதலை வேண்டியும்
ஜனநாயக உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதற்குமான போராட்டத்தில்
தம் உயிரை அர்ப்பணித்த, தோழர்கள், ஆத்ரவாளர்களை
நினைவு கூருவோம்

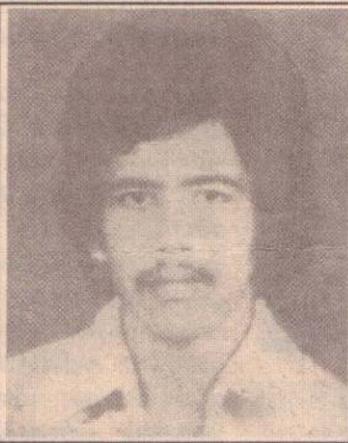
போராட்டத்தில் உயிரிழந்த அனைவரும் உழைப்புக்கும் தியாகங்களுக்கும் வீண்போகாது அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பணியை,
நம்பிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வோம் என்ற உறுதியோடு அனைவருக்கும் அஞ்சலி செலுத்துவோம்

பெயர்	தோழர்	ஆர்ப்பு	வசிப்பிடம்
ந.இன்பராசா	நேகன்	23.11.1985	வவுனியா
கே. நித்தியானந்தன்	நிதி	07.11.1985	ஆரையம்பதி
	ரமேஸ்	17.11.1986	மண்தூர்
வி. கமலநாதன்	சூரி	04.11.1986	குருக்கள்மடம்
எம். முத்தையா	தயான்	28.11.1986	செங்கலடி
எஸ். மதியழகன்	மதி	27.11.1986	வாழைச்சேனை
எஸ். கிருபாராஜன்	கிருபா	28.11.1986	வந்தாறுமுலை
கே. ஜெயசீலன்	ஜெயா	20.11.1987	மண்தூர்
ரி. சங்கரன்	சங்கர்	0.11.1987	சேனைக்குடியிருப்பு
எஸ். பாலச்சந்திரன்	கீர்த்தி	29.11.1987	தம்பலவத்தை
கே. தவகுமார்	காந்தன்	14.11.1986	மட்டக்களப்பு
கே. கோகுலதாஸ்	ரகுஅண்ணா	16.11.1986	தம்பிலுவில்
அ. லோரன்ஸ்	தம்பி	13.11.1989	மட்டக்களப்பு
க. முருகேசு	சிவனேஸ்	12.11.1990	மகிழடித்தீவு
சி. விக்கினேஸ்வரன்	வினோத்	14.11.1984	சாவகச்சேரி
இ. பேரின்பநாதன்	அப்துல்லா	26.11.1988	கோப்பாய்

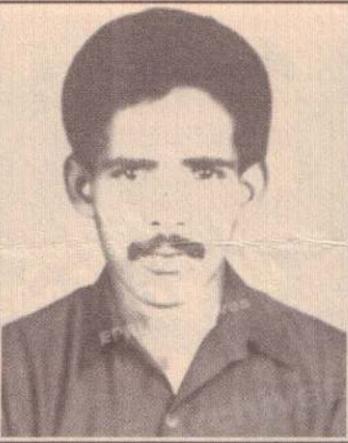
பெயர்	தோழர்	ஆர்ப்பு	வசிப்பிடம்
இ.வடிவேல்சிங்கம்	அசோக்	26.11.1989	குருநகர்
யோசப்பியூட்டன்	நியூட்டன்	02.11.1987	கிளிநொச்சி
	கணேஷ்	20.11.1988	மண்டான்.
	ஞானம்	21.11.1988	புன்னாலைகட்டுவன்
	ரவி	29.11.1988	வாதரவத்தை
குலேந்திரன்	காந்தன்	10.11.1989	ஏழாலை
	கரன்	21.11.1988	தொண்டமனாறு
	சுரேஸ்	20.11.1989	நெல்லியடி
	ரவி	29.11.1988	செல்வநாயகபுரம்
பாலசுப்பிரமணியம்	பாலா	28.11.1985	பலாலி
	விஜி	20.11.1988	கோட்டடி
சி.சித்திரவேலு		14.11.1985	சுண்ணாகம்
வீ.ஏ. கந்தசாமி		09.11.1992	நவாலி
பொ. சிறீதரன்		02.11.1991	மயிலங்காடு
மிக்கேல் தேவதாஸ்		11.11.1989	புங்கங்குளம்
வ. குணசிங்கதாஸ்		28.11.1988	மட்டுவில்

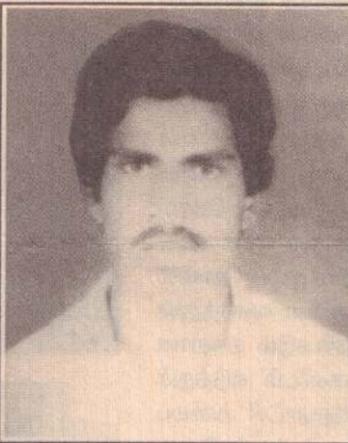
தோழர் நேகன்
வவுனியா

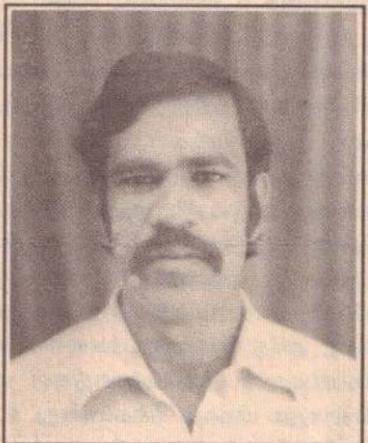
தோழர் வினோத்
சாவகச்சேரி

தோழர் அப்துல்லா
கோப்பாய்

தோழர் மதி
கருவாக்கேணி

தோழர் ரகுஅண்ணா
தம்பிலுவில்

தமிழ் பேசும் மக்களின் விடிவிற்கான போராட்டத்தில் பங்கேற்று செப்டம்பர் மாதத்தில் உயிரிழந்த தோழர்களில், எம்மால் திரட்ட முடிந்த தோழர்களின் பெயர் விபரங்களை மட்டுமே
கீழ்க்கே பிரசுரித்துள்ளோம். கீழ்க்கே நினைவு கூரப்பட்டுள்ள தோழர்களின் விபரங்களை பூரணப்படுத்த பங்களிப்புச் செய்வதுடன் கீழ்க்கே பிரசுரிக்கத் தவறிய, தோழர்கள் பற்றிய தகவல்கள்
அவர்களது புகைப்படங்கள் என்பவற்றை எமக்குக் கிடைக்கச் செய்யுமாறு அன்பர்கள், நண்பர்கள், குடும்பத்தவர்கள், தோழர்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

அமரர் தோழர் பத்மநாபா பிறந்த தினம்

(1 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பத்மநாபா தமிழ் தேசியத்தை குறுகிய இனவாதத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகவும் உறுதியோடு உழைத்தார். தேசிய ரீதியில் வறுமைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் அனைத்துப் பொதுமக்களுடனும் தோளோடு தோள் நின்று போராடுவதற்காக, தமிழ் தேசியப் போராட்டத்தையும் தமிழ் சிங்கள உழைக்கும் மக்களின் போராட்டத்தினையும் இணைப்பதில் அந்தரங்கசுத்தியோடு உழைத்தார்.

தமிழ் தேசிய போராட்டம் என்ற தமிழ் மக்களுக்கு அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் போராட்டத்தினை (சுய நிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்கும் போராட்டம்) இலங்கையில் சமதம் சமூக மாற்றத்தினைக் கொண்டு வருவதற்கான போராட்டத்துடன் இணைப்பதற்காக அவர் பிரயத்தனப்பட்டார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினர் சிங்கள எல்லைக் கிராமங்கள் மீது நடத்திய காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதல்களையெல்லாம் மனித நேயத்துடனும், மன வேதனையுடனும் கண்டித்தார்.

தோழர் பத்மநாபா 'சுழம்' என்ற சுலோகம் தனி ஒரு சிறிய நாட்டை உருவாக்குவதற்காக அல்ல என்றும், அது உறுதி வாழ்ந்த சமதம் இலங்கையை உருவாக்குவதற்கான முன்னோடி என்றும் கருதினார். பிரிவினை வேதனைக்குரியது எனவும் கூறினார்.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காக குரல் கொடுத்த போராடிய பத்மநாபா, உழைக்கும் சிங்கள மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தையும் கூர்ந்து கவனித்ததுடன் ஒத்துழைத்தார்.

(அமரர் தோழர் பத்மநாபா நினைவாக தோழர் ஜோ.செனிவரத்தினா எழுதியதிலிருந்து)

தலைசிறந்த தலைவராக விளங்கிய தோழர் பத்மநாபா ஈழ விடுதலை இயக்கங்களை ஒரே அணியில் ஒன்றுபடுத்த பல முறை முயற்சி செய்தார் அவரின் இடையறா முயற்சியின் பயனாக ஏற்பட்ட ஐக்கியம் தான் திம்பு பேச்சுவார்த்தையின் போது ஈழவிடுதலை இயக்கங்கள் அத்தனையும் - தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உட்பட - ஒரே குரலில் பேச வைத்தது.

அன்று இந்தியாவோ ஸ்ரீலங்கா பேரினவாதிகளோ இந்த ஒற்றுமைக்கு எதிராக எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இதைச் சீர்தகுலத்து சகோதரப் போராளிகளையும் இயக்கங்களையும், தலைவர்களையும் அழித்தொழிக்கும் மிஸேச்சத்தனமான செயல் தான் ஈழமக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை திசை திரும்பச் செய்தது. இதனால் பேரழிவுக்கும் துன்ப துயரத்துக்கும் உள்ளானது ஈழத்து மக்களே.

தோழர் நாபா ஈழத்து மண்ணில் கால் பதிக்காத இடமே இல்லை எனலாம் தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி கிராமப்புற கூலி விவசாயிகள் வாழும் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி கூட்டுத்தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் அவர் தன் கால் தடங்களை பதித்திருந்தார்.

மலையக மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து அவர்களின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்ட ஒருவர் ஈழவிடுதலை இயக்கங்கள் மத்தியில் இருந்தார் என்றால் அது தோழர் பத்மநாபா ஒருவராகவே இருக்கும். சிறிதா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தால் வலுக்கட்டாயமாக இந்தியாவுக்குத் திரும்பி அனுப்பப்பட்ட அகதிகளான மலையக தமிழர்களின் புனர்வாழ்வுக்காக அவர் முடிமச்சாகப் பாடுபட்டார்.

தென்னிலங்கையில் முற்போக்காளர் மத்தியிலும் அவர் வேலை செய்து வந்ததால் ஸ்ரீலங்கா அரசை கவிழ்க்க சதி செய்ததாக தோழர் பத்மநாபாவை முதன்மைப் படுத்தி சிங்களத் தோழர்களும் உட்பட 23 பேருக்கு எதிராக ஸ்ரீலங்கா அரசு சதி வழக்கொன்றை உருவாக்கியது. அந்த வழக்கிலிருந்து சாகும்வரை தோழர் பத்மநாபா விடுவிக்கப்படவே இல்லை.

தோழர் பத்மநாபாவின் ஆரம்பகால அரசியல், இன உணர்வு சார்ந்ததாகவே இருந்தது. அவர் ஸ்ரீலங்கா ஆயுதப்படைகளால் கைது செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து வீட்டாரின் நெருக்குதலால் உயர்கல்விக்காக இங்கிலாந்து செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. அன்று லண்டனில் இருந்த ஈழத்தவர்களுடன் இணைந்து ஈழப்புரட்சி அமைப்பில் செயற்பட்டார். பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம், ஆபிரிக்க விடுதலை இயக்கம், இன்னும் பல்வேறு விடுதலை இயக்கங்களுடனான தொடர்புகள் அவருடைய ஈழ விடுதலைப் போராட்ட உணர்விற்கு புதிய அணுகுமுறைகளைச் சேர்த்தது. அவர் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் ஒரு பிரிவின் உதவியுடன் லெபனானில் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றார்.

போராட்ட காலங்களிலும், சமாதான காலங்களிலும் பொது மக்களுக்கு பேரிழப்பை ஏற்படுத்தாத வழிமுறைகளை வகுத்தளிப்பதில் கண்ணாங்குத்துமாக இருந்தார். நம் மத்தியில் வாழ்ந்துவரும் முஸ்லிம் சகோதரர்களின் அபிலாஷைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களையும் அரவணைத்துச் செல்வதில் தான் ஈழ விடுதலையின் வெற்றி தங்கியுள்ளது என்பது அவரின் அசைக்க முடியாத கருத்தாக இருந்து வந்தது.

(காலஞ்சென்ற தோழர் வீ.ஏ. கந்தசாமி அவர்கள் தோழர் பத்மநாபா நினைவாக எழுதியதிலிருந்து)

முதலமைச்சரின் உரையும் பிரித்தானிய அரசியலும்

அன்பார்ந்த வாசகர்களே.

பிரித்தானிய அரசியலில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசியலை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன். குறிப்பாக பிரித்தானிய பாராளுமன்ற அரசியலே பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் வழியாட்டியாக உள்ளதால் இவ் ஜனநாயக வழிமுறை எவ்வாறான மாற்றங்களுக்குள் செல்கிறது? என்பதை அறிதல் அவசியமாகிறது. இக் கடித்தினைத் தாங்கி வரும் பத்திரிகை ஓர் அரசியல் கட்சியின் குரலாக வெளிவருவதால் இன்றைய நடைமுறை அரசியல் மாற்றங்களை தருவதும் அதன் கடமையாகிறது. வாசகர்களாகிய நீங்கள் ஓர் புதினப் பத்திரிகையின் செய்தி வடிவத்திற்கும், கட்சிப் பத்திரிகையின் வடிவத்திற்கும் பாரிய வேறுபாடு உண்டு என்பதை அறிவீர்கள். ஏனெனில் தலைப்புகள் பரபரப்பான தகவல்களாக அமையாமல் வாசகனுக்கு அறிவூட்டும் விதத்தில் அவை வெளியாகின்றன. எனவே எனது கடிதத்தில் வெளிவரும் அரசியல் செய்திகளின் விபரங்களை சாமான்ய செய்தித் தாள்களில் நீங்கள் அறிய முடியாது. வாசகனை அறிவூட்டுவதும் அதன் மூலம் காத்திரமான வாசகனை கட்சியை நோக்கி நகர்த்துவதும் இயல்பாகவே நடந்தேறும்.

வாசகர்களே!

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் வட மாகாண முதலமைச்சர் பிரித்தானிய உள்நாட்சி அமைப்பின் அழைப்பின் பேரில் வந்திருந்தார். யாழ். மாவட்டத்தினைப் பிரித்தானிய கிங்ஸ்ரன் அப்போன் தேம்ஸ் (Kingston Upon Thames) எனப்படும் உள்நாட்சி அமைப்புடன் இரட்டைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த இரட்டைப்படுத்தல் என்பது மிக உயர்ந்த உள் நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போரில் பல லட்சம் மக்கள் இறந்துள்ளார்கள். இப் போர் ஏற்படுத்தியுள்ள வடுக்கள் இம் மக்கள் மத்தியிலே என்றும் வாழும் என்ற அளவுக்கு மாறாத வடுக்களாகும். இவ்வாறான போர் ஐரோப்பிய மண்ணில் இனியும் ஏற்படக் கூடாது என்பதில் அரசுகளை விட மக்கள் மிகவும் தீர்மானமாக உள்ளார்கள். இதன் காரணமாக ஐரோப்பிய உள்நாட்சி அமைப்புகள், பாடசாலைகள் போன்றன மக்களோடு மக்கள் என்ற அடிப்படையில் மக்கள் பரிமாற்றம் செய்கின்றனர். முதியோர், முன்னாள் ஆயுதப் படை உறுப்பினர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள் என பல தரப்பாரும் நாடு விட்டு நாடு சென்று அவர்களின் நாளாந்த வாழ்வுகள், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இதனால் அரசியல் வேறுபாடுகள் மக்களைக் கூறுபோடும் அளவிற்கு செல்ல முடியாது. ஏனெனில் மக்கள் பரஸ்பரம் காத்திரமான உறவுகளை வளர்த்துள்ளனர். அதே போன்று மக்களைக் கூறுபோடும் தவறான தகவல்களை அரசியல்வாதிகள் மக்களிடம் எடுத்துச் செல்வதும் மிகவும் சிக்கலானது. உள்நாட்சி அமைப்புகளில் செயற்படும் அதிகாரிகள், தொண்டர்கள் போன்றோர் இவ் இரட்டைப்படுத்தலின் தாழ்பரியத்தை உணர்ந்து செயற்படுவதால் அவை மேலும், மேலும் பலமடைந்து செல்கின்றன.

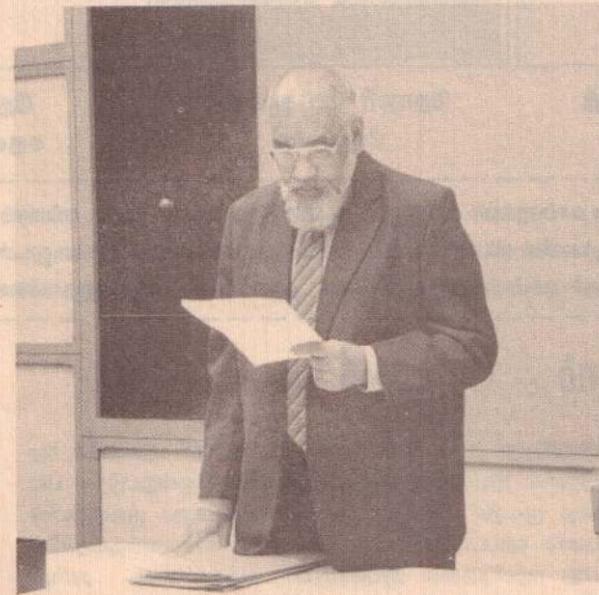
இவ்வாறான சமூக ஜனநாயக அடிப்படைகளைக் கொண்ட இரட்டைப்படுத்தல் நிகழ்வில் முதலமைச்சர் ஆற்றிய உரை பொருத்தமானதாக அமையவில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயமாக உள்ளது.

வட மாகாண சபை தனது பொருளாதார அபிவிருத்தி முயற்சிகளை மூன்று முக்கியமான அடிப்படைகளைக் கொண்டிருப்பதாகவும், அவை தனியார் முதலீடு, பொது மக்கள் முதலீடு, புலம்பெயர் மக்களின் முதலீடு என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். தனியார் முதலீடு என்ற அம்சத்தில் மத்திய கிழக்கிலிருந்து ஒரு நிறுவனம் வன்னியில் வர்த்தக அடிப்படையில் மரக்கறி வகைகளை உற்பத்தி செய்ய முதலீடு செய்ய வுள்ளதாகவும், அதே போன்று அமெரிக்க புலம்பெயர் மக்கள் தொழில்நுட்பத்துறையில் முதலீடு செய்யவுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார். மாகாண சபையின் 5 ஆண்டு கால ஆயுள் காலத்தில் 3 ஆண்டுகளை விரயம் செய்துள்ள முதலமைச்சர் தனது இறுதி இரண்டு ஆண்டுகளில் முதலீடு செய்ய யாரோ சத்தியம் செய்வதாக கூறி அடுத்த தேர்தலுக்கான காய்களைப் படிப்படியாக நகர்த்தத் தொடங்கினார்.

மேலே குறிப்பிட்ட பொருளாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களை அறிவித்த அவர் அவற்றிற்கு அங்கு காணப்படும் வன்முறை தடையாக இருப்பதாகத் தெரிவித்ததான், ஒரு இலட்சத்து 50 ஆயிரம் இராணுவம் அங்கு இருப்பது வன்முறை நிலைமைகளுக்குக் காரணமாக இருப்பதாகவும், வன்முறைக்கான சகல வடிவங்களும் ஒழிக்கப்பட்டு, சகலருக்கும் சமமான வாய்ப்புகள் கிடைப்பதை உறுதி செய்யவேண்டும் என்றார். இதன் மூலம் பொறுப்புள்ள, வெளிப்படைத் தன்மை கொண்ட நிறுவனங்களை உருவாக்க முடியும் என்றார்.

இராணுவம், காணிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும், வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு உள்நாட்டு மக்களின் வாழ்வாதாரங்களை தடுப்பதும் மக்களுக்கான சம வாய்ப்புகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் தெரிவித்த அவர் இராணுவ பிரசன்னம் பல ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் நடமாட்டத்தினை கட்டுப்படுத்தியுள்ளதாகவும், அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மத்திய அரசே வரைவதால் உள்ளூர் தேவைகள் குறித்த அம்சங்கள் விடுபடுவதாகவும், மாகாணசபை வெறுமனே திட்டங்களை நிறைவேற்றும் கருவியாக கருதப்படுவதாகவும் முறையிட்டார்.

இரட்டைப்படுத்தல் என்பதன் உள்ளார்ந்த நோக்கங்களில் எவற்றையும் அவரால் தொடரமுடியவில்லை. தமிழ்,

சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களிடையே காணப்படும் இடைவெளிகளைக் குறைப்பது இரட்டைப்படுத்தலின் பின்புலமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இன்னொரு போரைத் தவிர்க்க வழி என்ன? என்ற கருத்துக்கள் ஆராயப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவரால் அவற்றை எட்டிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. கடந்த 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் அரசியலில் எவ்வகையான பாடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டதோ, அதற்கு வெளியில் அவரால் செல்ல முடியவில்லை. அவர் அரைத்த மாவை அரைத்ததே மிச்சம். அவரது 3 வருட நிர்வாகம் அவரது உரைக்கு சாட்சியமாக இல்லை. ஓர் அரசிற்கும், இன்னொரு அரசிற்குமிடையே பேசப்படவேண்டிய பிரச்சனைகளை, ஒரு மிகவும் சிறிய உள்நாட்சி சபையில் பேசி, பிரித்தானிய மக்களிடையே ஏதோ சாதித்துவிட்ட மகிழ்ச்சியை அவர் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அவரைத் தெரிவு செய்த மக்களுக்கு சிறிய துரும்பும் கிடைக்க

பிரித்தானிய அரசியல்

வாசகர்களே.

பிரித்தானிய மக்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து விலகுவதாக கடந்த யூன் மாதம் இடம்பெற்ற பொது வாக்கெடுப்பில் தீர்மானித்தார்கள். சுமார் 52 சதவீத மக்கள் வெளியேற வாக்களிக்க 48 சதவீத மக்கள் இணைந்திருக்க வாக்களித்தார்கள். இவ் வாக்களிப்பை நடத்திய 2015ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற அன்றைய பிரதமர் டேவிட் கமரோன் தாம் இணைந்திருப்பதற்கு ஆதரவாக பிரசாரம் செய்த போதும் மக்கள் அவரது வேண்டுகோளை நிராகரித்தார்கள். இதனால் அவர் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்க, ஆளும் கன்சவேட்டிவ் கட்சிப் பாராளுமன்றக் குழு கூடி தற்போதைய பிரதமர் திரேசா மே அவர்களைத் தெரிவு செய்தனர். இவர் தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதமர் அல்ல என்பதை வாசகர்கள் அவதானிக்க வேண்டும்.

திரேசா மே அவர்கள் பிரதமரானதும், தாம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து விலகுவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தப்போவதாக தெரிவித்தார். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து விலகுவதானால் ஒன்றிய விதிமுறைகளின் 50 வது பிரிவின் பிரகாரம் தாம் விலக விரும்புவதாக ஐரோப்பிய ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு பிரித்தானியா அறிவிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னர் சில பேச்சுவார்த்தைகளை தாம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் பேசப்போவதாக திரேசா மே கூறிய போதும் அவற்றின் விபரங்களை வெளியில் தெரிவிக்க அவர் தயாராக இல்லை. ஆளும் கன்சவேட்டிவ் கட்சிக்குள்ளும் இணைந்திருப்பதற்கான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். அவர்களின் குரல்கள் மிகவும் மெளனித்துள்ளன.

எந்த அடிப்படையில் விலகுவது? என்ற விபரங்களை பாராளுமன்றத்தில் வெளியிடாவிடில் விலகுவது என்ற தீர்மானத்திற்கு ஆதரவளிக்கப்போவதில்லை என எதிர்க்கட்சியான தொழிற் கட்சி கூறியுள்ளது. ஆனால் ஆளும் கன்சவேட்டிவ் கட்சி பாராளுமன்றத்தில் விபரங்களைத் தெரிவிக்க மறுத்து வந்த நிலையில் பிரஜைகள் சார்பில் ஒருவர் பிரதமருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தார். அவ் வழக்கில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து விலகுவதற்கான அதிகாரம் தற்போதைய பிரதமருக்கு வழங்கப்படவில்லை எனவும், பாராளுமன்றமே நாட்டின் இறைமை அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதால் மக்கள் விலகுவதற்கு வாக்களித்திருந்தாலும், பிரித்தானியா பாராளுமன்ற ஆட்சியைக் கொண்டிருப்பதால் அதுவே அதற்கான தீர்மானத்தை எடுக்கவேண்டும் என வழக்கு தொடரப்பட்டது.

வழக்கின் முடிவில் மூன்று நீதிபதிகளைக் கொண்டிருந்த உயர் நீதிமன்றம் ஐரோப்பிய ஒன்றிய விதிகளின் 50வது பிரிவைப் பயன்படுத்துவதற்கு பாராளுமன்ற சம்மதம் அவசியம் என தீர்ப்பளித்தது. இத் தீர்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக அமைந்ததால் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக அமைச்சர்கள் குரல் எழுப்பினர். அரசிற்கு ஆதரவான பத்திரிகை ஒன்று மக்களின் எதிரிகளின் தீர்ப்பாக வர்ணித்தது. சுயாதீனமாக இயங்கும் பிரித்தானிய நீதித்துறை இவ்வாறு விமர்சிக்கப்பட்டதால் சட்டத்தரணிகள் சங்கம் அரசுக்கு எதிரான கண்டனத்தை வெளியிட்டது. தீர்ப்பை வழங்கிய நீதிபதிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் விமர்சசித்தும் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. நீதிபதிகளுக்கு எதிராக கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டால் அதற்குப் பதிலை நீதிபதிகள் வழங்குவதில்லை.

அரசே நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். இங்கு அரசாங்கமே நீதித்துறைக்கு எதிராக திரும்பியுள்ளது. இதனால் புதிய தேர்தல் நடத்தப்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மக்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து வெளியேறும்படி வாக்களித்தார்கள். ஆனால், பாராளுமன்றம் அந்த முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நீதிமன்றம் கூறுகிறது. அவ்வாறானால் மக்கள் வாக்களிப்பா? பாராளுமன்றமா? வலிமை வாய்ந்தது.

வாசகர்களே!

பூரண இறைமை அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் பாராளுமன்றம், அதற்கு வெளியில் இடம்பெற்ற வாக்களிப்பாக இருந்த போதும், பெருமளவு மக்கள் வாக்களித்த போதும் பாராளுமன்றமும் அதனை அங்கீகரிப்பது, அதன் இறைமை அதிகாரத்தின் வலிமையை உணர்த்துகிறது.

அரசே! பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை நீக்கு!

(1 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலங்கையில் இந்த அபகீர்த்தியான வர லாற்றை சீர செய்வதற்கான எத்தனிப்புக்கள் ஓரளவு திருப்தி அடையும் அளவுக்கேனும் இன்னமும் காத்திரமான முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறதா என்ற கேள் விபுடனான சந்தேகம் எழவே செய்கிறது.

இந்த நாட்டில் பொலிஸ் -புலனாய்வுத் துறை- ஆயுதப் படைகள் என்பன இன வாத அடிப்படையிலேயே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் எளிமையான விளைவு இந்த நாட்டில் சிறுபான்மையான மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் அதிகமாக - பரவலாக நிகழ்வதற்கே வழி வகுக்கின்றன.

அண்மையில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த ஐ. நா பிரதிநிதி "சிறுபான்மையினர் தொடர்பான மனோபாவம் இலங்கையில் தீவிர சர்ச்சைக்கும் பிரச்சினைக்கும் உரிய ஒன்று" எனக் கூறிய கருத்து முற்றிலும் உண்மையானதாகவே உள்ளது.

இதற்கான ஒரு கணித வரைபடத்தை வரைந்தால் கிழக்கிலும், வடக்கு கிழக்கு எல்லைக் கிராமங்களிலும் இந்தப் போக்கு மிக அதிகமாகவே உள்ளதைக் காணலாம்.

சுதந்திர பொலிஸ் ஆணக்குழுவோ வேறு எந்தவொரு அரச அமைப்பினோ பொலிஸ் மற்றும் ஆயுதப் படையினரின் மத்தியில் நிலவும் மனோபாவ நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் நடமாடும் சுதந்திரங்களை அடக்கும் வகையாக துப்பாக்கிகள் தாங்கிய அகங்காரத்துடன் அரச நிறுவனங்கள் தமது கடமைகளை அதிகாரங்களாக்கி துன்புரிமையாக செய்யும் போது அங்கு மக்கள் தமது அடிப்படை சுதந்திரங்களை உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான எதிர்ப்பியக்கங்களை முன்னெடுப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின் போது சில சமூக விரோத - மக்கள் விரோத குழுக்கள் ஆன்மாரூட்டத்தில் இறங்கி குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி மக்களின் போராட்ட இலக்குகளை திசை திருப்பி விட முனைகின்றன.

யாழில் தற்போது உலாவும் அணாமதேய "ஆவா" துண்டு பிரசாரம் நீதித்துறை மற்றும் பொலிஸ் அமைப்புகளுக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்துள்ளதோடு - தமிழ்க் கலாசாரத்தின் காவலர்கள் எனவும் உரிமை கோரியுள்ளது.

இங்கு மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்த வேண்டிய மத்திய - மாகாண ஆட்சிகள் கையாலாகாததை வெளிப்படுத்தும் போது நீதித்துறையினும் நிர்ணயகரமான பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டிய கட்டாயமான சூழ்நிலைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகின்றன.

ஆனால், இங்கு சட்டபூர்வமான நிறுவனங்களை சட்ட விரோதமான குழுக்களை உருவாக்கி அவற்றுக்கு வளங்களையும் வழங்கி அவற்றை மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்துகின்றனவா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. உலகின் சில நாடுகளில் நடப்பதைப் போல இங்கும் அரசின் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் பல்வேறு மறைமுகமான மக்கள் விரோத சதிக்குழுக்களை உருவாக்கி செயற்படுத்துகின்றனவா என்ற சந்தேகம் அண்மைக்காலங்களில் வலுப்பட்டு வருகிறது.

கிறிஸ் பூதங்கள் மற்றும் திமீர் கொள்ளைக் குழுக்கள் போன்றவற்றின் தோற்றுவாயின் போது ஏற்பட்ட சந்தேகம் இப்போது செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வாள வீச்சுக்காரர்கள் வரை நீள்கிறது. இவற்றின் அடிமுடி அறியப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இவை சமூக அரங்கிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும். எந்தக் கோணத்திலிருந்தும் அராஜகம் தலையெடுக்கா வகையில் நேர்த்தியான சமூகக் கட்டமைப்பு ஒழுங்கு முறைமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதில் மக்களின் அடிப்படையான மானிட மற்றும் ஜனநாயக சுதந்திரங்கள் - உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் - பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

அரசு படைகளும், பொலிஸ் அமைப்புகளும் தமக்கு பேரினவாத அடிப்படையிலான அரசியல் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது போன்று செயற்படுகின்ற நிலைமைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பொதுமக்கள் மட்டுமே சட்ட ஒழுங்குகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியவர்கள். பொலிஸ் அமைப்புகளும் அரசு படைகளும் ஆட்சியாளர்களும் நாட்டின் சட்டம் ஒழுங்குகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை என உள்ள நிலைமை முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழ் ஆயுதப் படைகளுக்கு அதீத அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவசர காலச் சட்டம் நீக்கப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் இன்னமும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப் படவில்லை. அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் ஆயுதப் படைகள் செயற்பட்டது போல் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருக்கும் பயங்கரவாதச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி பொலிஸ்

காரர்கள் செயற்படப் பாக்கிறார்கள். பொலிஸ் அமைப்பானது சட்ட ஒழுங்குகளை நிலைநாட்டுவதற்குத் தானேயொழிய, மாறாக சட்டங்களை நினைத்தபடி கையிலெடுத்துச் செயற்படும் உரிமையோ அதிகாரமோ பொலிஸுக்குக் கிடையாது என்பதை அரசாங்கம் நிலை நாட்ட வேண்டும்

இப்போது நடைமுறையில் இருக்கும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் மக்கள் விரோதமானது - இனவாதீதியாக செயற்படும் தன்மை கொண்டது என்பதை இந்த அரசாங்கம் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இருக்கும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை மாற்றி ஜனநாயக நாகரீகம் கொண்ட ஒரு மாற்றுச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என அரசாங்கம் கூறத் தொடங்கி இரண்டு வருடங்கள் முடியப் போகிறது. புதியதொரு பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் தேவை தானா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட வேண்டியுள்ளது. அது ஒருபுறம் இருக்க, இப்போது நடைமுறையில் இருக்கும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை பொலிஸோ அல்லது ஆயுதப் படைகளோ பிரயோகிக்காத வகையாக அரசாங்கம் நிர்வாகத் தடைகளை விதிக்க முடியும். அதை ஏன் அரசாங்கம் இதுவரை செய்யவில்லை என்பது இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தின் நல்லாட்சி மீது மக்கள் சந்தேகம் கொள்வதற்கே இடமளிக்கிறது.

பயங்கரவாத நிறுவனங்களின் தத்துவத்தை அரசு நிறுவனங்கள் கடைப்பிடிப்பதை நிறுத்த வேண்டுமானால் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் நீக்கப்பட்டாக வேண்டும். இப்போதிருக்கும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அரசு நிறுவனங்களுக்கு பயங்கரவாதத்தைக்

இந்த நாட்டின் சட்டங்களிற் பெரும்பாலானவையும், பொலிஸ், ஆயுதப்படைகள் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றின் ஒழுங்குகளும், மரபுகளும், நடைமுறைப் பண்பாடுகளும் காலனித்துவ காலத்தவை அல்லது காலனித்துவ அடித்தளத்தைக் கொண்டவை. அரசும் சட்டங்களும் மக்களுக்காகவே, காலத்தின் சூழல்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் பொருத்தமானதாக சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும்.

கடைப்பிடிப்பதற்கான வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது. பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் கைது செய்வதற்கும் காணாமல் போகச் செய்வதற்கும் கொல்வதற்குமான உரிமையை வழங்குவதாகவே இங்கு உள்ளது.

அண்மையில் இலங்கைக்கு வருகை தந்த ஐரோப்பிய யூனியன் பிரதிநிதி பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்துக்கு மாற்றாக சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டால், அது மனித உரிமைகளையும், ஜனநாயக சுதந்திரங்களையும் பேணுவதாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1974 தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு உயிர்ப்பலிகள், 1977 இல் யாழ் திருத்துவக்கல்லூரி மைதானத்தில் நிகழ்ந்த களியாட்ட நிகழ்ச்சியில் பொலிஸார் மேற்கொண்ட அத்துமீறல்கள் தொடர்ந்து யாழ் நகர பொது சந்தைக் கட்டிடத்தை எரித்தமை, 1981ம் ஆண்டு சில அமைச்சர்களே தலைமை தாங்கி ஆயுதப் படையினர் மற்றும் பொலிஸ்காரர்களைக் கொண்டு யாழ் பொது நூலகம் மற்றும் யாழ் நகரின் பல பாடகங்களுக்கு தீயூட்டியமை என பொலிஸாரின் சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளும் இந்த நாடு கால் நூற்றாண்டு கால உள்நாட்டு யுத்தத்துக்குள் மூழ்கக் காரணமாயின என்பதை இந்த நாட்டின் அரசியல் சமூகத் தலைவர்கள் மறந்து போய் விடக்கூடாது.

இலங்கையில் எப்பகுதியிலும் ஒரு முறைப்பாட்டிற்கு - ஒரு உதவிக்கு பொலிஸாரிடம் செல்வதானால் தயக்கத்துடனேயே பொதுமக்கள் செல்வார்கள். இதில் இன பேதம் கிடையாது. ஊழலைப்பற்றி சொல்லவே வேண்டாம். சிறுபான்மையான தேசிய இன மக்களின் நிலை மிகவும் மோசமானது. மொழி ஒரு பாரிய பிரச்சனை. கடுகடுப்பு - மிரட்டல் - முறைப்பு - வக்கிரம் இவைகள் தான் இன்னமும் பொலிஸ் குணங்கள் என உள்ளன. நீதித் துறைக்கு உதவவே பொலிஸ்துறை. ஆனால் இங்கு பொலிஸ் துறை தானாகவே நீதித் துறையின் அதிகாரங்களைக் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறது. பொலிஸ் மக்களின் நண்பன் என்பது வெறும் விளம்பரப்பலகை தான். எந்த பொலிஸ் நிலையத்திலும் அற விழுமியங்களைக் காணமுடியாது என்பதே நிலைமை. கண்ணியமான மனிதர் எவரும் அங்கு செல்ல விரும்புவதில்லை என்பதே அதற்குச் சாட்சி. வீதியில் நிற்கும் பொலிஸாரிடம் கூட ஊழலும் அதிகார மமதையும் சாதாரணமாகவே புலப்படும்.

சட்டம் ஒழுங்குக்கான துறையானது சமூகத்தில் குற்றம் இழைப்பவர்களை விட தரம் தாழ்ந்ததாக இருக்கக் கூடாது. ஒருவரைக் குற்றவாளி என நிரூபிக்கும் வரை அவர் குற்றவாளியாகக் கருதப்படக் கூடாது என்பது நீதித்துறைக்கான அடிப்படை வழக்கியும் ஆனால் சமூகம் குற்றவாளியாக சந்தேகிக்கும்

உரிமையும், பொலிஸ் கருதினால் ஒருவரைக் குற்றவாளியைப் போல நடத்தும் அதிகாரமும் பொலிஸாருக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பது சட்டம் - ஒழுங்கு பற்றிய ஓர் அடிப்படையான முரண்பாடாகும்.

நீதித் துறையானது அரசு நிர்வாகத் துறையிலிருந்து சுதந்திரமானதாக இருப்பது சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு அவசியம். ஆனால், அதே தோரணையில் சுதந்திர பொலிஸ், சுதந்திர அரசு நிர்வாகம் என அராஜகம் நிலவும் நிலை அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. யுத்தத்தை வென்றதற்கு வெகுமதியாக அரசின் ஆயுதப் படைகள் இந்த நாட்டின் நிலங்கள், நீர் வளங்கள், கடற்கரைகள், காடுகள் என எல்லாவற்றிலும் சட்டங்களையும் மீறிய முன்னுரிமை கொண்டவையாக இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டின் சுதந்திரத் துக்காகப் போராடி தியாகம் செய்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அல்லலா இந்த நாட்டை நிரந்தரமாக குத்தகைக்கு விட்டிருக்க வேண்டும். அரசு ஆயுதப் படைகளிடமும் பொலிஸாரிடமும் உள்ள காலனித்துவ கால ராஜாங்க மனோபாவத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்த நாட்டின் சட்டங்களிற் பெரும்பாலானவையும், பொலிஸ், ஆயுதப் படைகள் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றின் ஒழுங்குகளும், மரபுகளும், நடைமுறைப் பண்பாடுகளும் காலனித்துவ காலத்தவை அல்லது காலனித்துவ அடித்தளத்தைக் கொண்டவை. அரசும் சட்டங்களும் மக்களுக்காகவே, அவற்றை தலைகீழாகப் பார்க்கக் கூடாது. காலத்தின் சூழல்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் பொருத்தமானதாக சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். அரசு நிறுவனங்கள் நாகரீகமான பண்பாடுகளுடன் செயற்படுபவைகளாக அமைய வேண்டும்.

வடக்கு- கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பது இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வில் எப்போதும் பிரதானமான ஒன்றாக வலியுறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கும், மாகாண ஆட்சிகளுக்கும்மிடையே பொலிஸ் அதிகாரம் பகிரப்படுவதன் மூலம் அதிகார துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்து ஒன்றையொன்று சமநிலைப்படுத்துவதற்கான நிலைமைகள் ஏற்படும். பெரும்பான்மையினரின் கைகளில் அதிகாரங்களைக் குவித்து சிறுபான்மையான தேசிய சமூகங்களைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதென்ற சிந்தனை மீண்டும் மீண்டும் பாரிய இனக்கலவரங்களுக்கும், இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவு ஏற்படாமையுமே வழிவகுக்கும்.

அதிகாரத்தில் உள்ள பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் மத்தியில் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் தொடர்பான சகிப்புத்தன்மையானது உரிய யதார்த்த நிலைக்கு வராவிட்டால் விபரீதங்களும் பிரச்சனைகளும் உயிர்ப்பலிகளும் தொடரவே செய்யும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் தொடர்பில் அதிகாரப் பகிர்வு முக்கியமான விடயம். அதுவும் சட்டம் - ஒழுங்கு, நிதி, நிலம், பொது நிர்வாக சேவைகள், உள்ளூராட்சி அமைப்புகள், கல்வி நிறுவனங்கள், சுகாதார மற்றும் மருத்துவ நிறுவனங்கள், விவசாய மற்றும் மீன்பிடி அபிவிருத்தி, சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில்களின் அபிவிருத்தி ஆகியவை தொடர்பான விடயங்கள் மாகாண ஆட்சிகளுக்கான அதிகாரப் பகிர்வின் முதுகெலும்பாக அமைய வேண்டியவை.

இலங்கை காலனித்துவ அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுதந்திரம் பெற்று 68 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஆனாலும் இந்த நாட்டு மக்களின் மனங்களில் இலங்கை ஒரு தேசமாகப் பரிணமிக் கவில்லை என்ற உண்மையை நேர்மையோடு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நாடு கௌதம புத்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது என நம்புவார்கள் இந்த நாட்டின் மீது அனைவரும் அன்பு செலுத்தும் - நேசிக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறான அடிப்படையிலேயே உண்மையான சமாதானம் நிரந்தரமானதாக நிலவும்.

இனங்களுக்கிடையில் சகோதரத்துவமான நல்லுறவுகளைக் கட்டியெழுப்பாமல் சமாதானத்தை அடைய முடியாது. அடக்கு முறையால் நிலைநிறுத்தப்படும் அமைதியானது தேசத்தை எப்போதும் பகைமைப் புகை மண்டலத்திலேயே வைத்திருக்கும். சமாதானம் இல்லாவிடிலும் ஒரு நாடு வெளிநாடுகளிடம் கையேந்தி தொடர்ந்து கூட வளங்கி நவீனமாக வீதிகளைக் கட்டலாம் பாலங்களைக் கட்டலாம், ஆண்டு தோறும் பல்லாயிரக் கணக்கில் வீடுகளைக் கட்டலாம். ஆனால், அவையெல்லாம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரச் செழிப்பின் அடையாளங்கள் அல்ல. மாறாக இந்த நாடு வேற்று நாடுகளின் போட்டிக் களமாக மாறிக் கொண்டிருப்பதன் அடையாளமே ஆகும் - இந்த நாட்டின் ஆட்சிக் கதிரைகளில் இருப்பவர்கள் வேற்று நாட்டவர்களின் கட்டாயங்களுக்கு கட்டுப்படுகிறார்கள் என்பதன் அறிகுறி.

இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் வெளிநாட்டுக் கடன்களில் இருந்தால், மாறாக இந்த நாட்டு மண்ணின் தளத்திலிருந்து கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த நாட்டவர் ஒவ்வொருவரும் தாம் வாழும் தேசத்து மண்ணையும், தமது சகோதர இன மக்களையும் நம்பிக்கைகளோடு நேசிக்க வேண்டும். இவற்றை மனதிற் கொண்டு அரசு தலைவர்கள் செயற்பட வேண்டும்.

